

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DE LA JUSTICE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

lundi

maandag

24-05-2004

24-05-2004

Après-midi

Namiddag

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	<i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>commissievergadering</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Interpellation de M. Tony Van Parys à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'exécutif de la communauté musulmane en Belgique" (n° 334)	1
<i>Orateurs: Tony Van Parys, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de la Justice</i>	
<i>Motions</i>	9
Interpellations jointes de	9
- M. Tony Van Parys à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la lutte contre le terrorisme" (n° 337)	
- M. Tony Van Parys au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la lutte contre le terrorisme" (n° 338)	
<i>Motions</i>	19
<i>Orateurs: Tony Van Parys, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de la Justice</i>	
Question de Mme Marie Nagy à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "les poursuites des tagueurs et les condamnations qui leur sont infligées" (n° 2904)	19
<i>Orateurs: Marie Nagy, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de la Justice</i>	
Interpellation de M. Mark Verhaegen à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la culture de stupéfiants et la lutte contre la politique en matière de drogues" (n° 343)	22
<i>Orateurs: Mark Verhaegen, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de la Justice, Jo Vandeuren</i>	
Question de M. Jo Vandeuren à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'acquisition de la nationalité" (n° 2930)	29
<i>Orateurs: Jo Vandeuren, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de la Justice</i>	
Question de M. Jo Vandeuren à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la prime Copernic" (n° 2951)	33
<i>Orateurs: Jo Vandeuren, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de la Justice</i>	
Question de M. Jean-Luc Crucke à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "le projet du nouveau président de la Fédération royale des notaires" (n° 2934)	34
<i>Orateurs: Jean-Luc Crucke, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de la Justice</i>	
Question de Mme Magda De Meyer à la vice-	36

INHOUD

Interpellatie van de heer Tony Van Parys tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het Executief van de Moslims in België" (nr. 334)	1
<i>Sprekers: Tony Van Parys, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Justitie</i>	
<i>Moties</i>	9
Samengevoegde interpellaties van	9
- de heer Tony Van Parys tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de aanpak van het terrorisme" (nr. 337)	
- de heer Tony Van Parys tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanpak van het terrorisme" (nr. 338)	
<i>Moties</i>	19
<i>Sprekers: Tony Van Parys, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Justitie</i>	
Vraag van mevrouw Marie Nagy aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de vervolging en veroordeling van taggers" (nr. 2904)	19
<i>Sprekers: Marie Nagy, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Justitie</i>	
Interpellatie van de heer Mark Verhaegen tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de drugsplantages en de bestrijding van het drugsbeleid" (nr. 343)	22
<i>Sprekers: Mark Verhaegen, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Justitie, Jo Vandeuren</i>	
Vraag van de heer Jo Vandeuren aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de nationaliteitsverwerving" (nr. 2930)	29
<i>Sprekers: Jo Vandeuren, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Justitie</i>	
Vraag van de heer Jo Vandeuren aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de Copernicuspremie" (nr. 2951)	33
<i>Sprekers: Jo Vandeuren, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Justitie</i>	
Vraag van de heer Jean-Luc Crucke aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het plan van de nieuwe voorzitter van de Koninklijke Federatie van notarissen" (nr. 2934)	34
<i>Sprekers: Jean-Luc Crucke, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Justitie</i>	
Vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de	35

première ministre et ministre de la Justice sur "les activités de recouvrement des huissiers de justice" (n° 2939)

Orateurs: **Magda De Meyer, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

vice-eerste minister en minister van Justitie over "de incasso-activiteiten van gerechtsdeurwaarders" (nr. 2939)

Sprekers: **Magda De Meyer, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Question de M. Jean-Luc Crucke à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'octroi d'une assistance psychologique pour les jurés" (n° 2942)

Orateurs: **Jean-Luc Crucke, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Vraag van de heer Jean-Luc Crucke aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het verlenen van psychologische bijstand aan juryleden" (nr. 2942)

Sprekers: **Jean-Luc Crucke, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Interpellation de M. Tony Van Parys à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la lutte contre la fraude à la régularisation" (n° 352)

Orateurs: **Tony Van Parys, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Interpellatie van de heer Tony Van Parys tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de aanpak van de regularisatiefraude" (nr. 352)

Sprekers: **Tony Van Parys, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

COMMISSION DE LA JUSTICE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

du

van

LUNDI 24 MAI 2004

MAANDAG 24 MEI 2004

Après-midi

Namiddag

La séance est ouverte à 14.04 heures par M. Alfons Borginon, président.

De vergadering wordt geopend om 14.04 uur door de heer Alfons Borginon, voorzitter.

01 Interpellatie van de heer Tony Van Parys tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het Executief van de Moslims in België" (nr. 334)

01 Interpellation de M. Tony Van Parys à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'exécutif de la communauté musulmane en Belgique" (n° 334)

01.01 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het mandaat van het Executief van de moslims verstrijkt volgende maandag. Naar aanleiding van het beëindigen van het mandaat heb ik mijn interpellatieverzoek ingediend.

De eerste en initiële vraag daarbij is wat er gebeurt vanaf 31 mei 2004, omdat vanaf die datum het huidige Executief geen bevoegdheden meer heeft.

Naar aanleiding van een vorige vraag hebt u mij in de commissie voor de Justitie op 22 maart 2004 meegedeeld dat u voorstander was van de integrale vernieuwing van de constituerende vergadering van de moslims van België. Dat is volgens mij inderdaad de juiste visie. Het is absoluut noodzakelijk dat het constituerend orgaan integraal wordt vernieuwd. We hebben nood aan een echt representatief orgaan voor de moslims van België. Zeker in de huidige omstandigheden is het een heel belangrijk orgaan, dat representatief moet zijn.

Tot mijn verwondering heb ik nochtans vastgesteld dat in de pers de voorzitter van het Executief voorhoudt dat hij voorstander is om een derde van de leden te hernieuwen, wat naar mijn aanvoelen geen goed idee is. Dat strookt trouwens ook niet met uw visie terzake.

Hoe dan ook staan we voor de vervaldag. Ik kan mij moeilijk voorstellen dat tussen vandaag en een week verkiezingen zullen worden georganiseerd.

Het is dan ook de vraag wat er zal gebeuren in afwachting van de noodzakelijke verkiezingen? Ik denk dat het slechts mogelijke scenario zou zijn dat het mandaat van het huidige Executief wordt verlengd. Dat is het slechts mogelijke scenario om de eenvoudige reden dat het huidige Executief niet meer representatief is en zeer zeker niet representatief is voor de moslims in het Nederlandstalig landsdeel.

De vraag is dus wat er zal gebeuren in de overgangsfase. Wie zal

01.01 Tony Van Parys (CD&V): Le 31 mai, le mandat de l'Exécutif des Musulmans prend fin. Que va-t-il se passer après cette date? La ministre Onkelinx s'est prononcée pour le renouvellement intégral de l'assemblée constituante. Je partage son point de vue. Il est indispensable que l'Exécutif des Musulmans devienne un organe vraiment représentatif. Selon mes informations, le président ne voudrait renouveler qu'un tiers des mandats. Ce n'est pas une bonne idée.

Il est en tout cas impossible d'organiser des élections dans un délai d'une semaine. Dans le plus pessimiste des scénarios, le mandat de l'Exécutif actuel serait prolongé dans l'intervalle. Cet Exécutif n'est pas représentatif - notamment pour les musulmans néerlandophones - et est dès lors mal placé pour organiser des élections.

La Sûreté de l'Etat soumettra-t-elle les nouveaux membres de l'Exécutif à un "screening"? Comment évitera-t-on que l'Exécutif des Musulmans soit infiltré par des fondamentalistes? Comment sera assurée la représentation équilibrée des trois

deze verkiezingen voorbereiden? Vanaf 31 mei kan het Executief dit immers niet meer doen. Ik zeg het nog eens, naar mijn aanvoelen is het uittrekkende Executief slecht geplaatst om deze verkiezingen te organiseren.

De vraag stelt zich ook wat u zal ondernemen in verband met de screening van de kandidaten, om te voorkomen dat fundamentalistische elementen zouden infiltreren. Ik denk dat we dat moeten vermijden. We moeten die mensen als gesprekspartner kiezen die open en transparant met ons kunnen en willen dialogeren. U, ik en wij allemaal weten dat er veel mensen zijn in de moslimgemeenschap die daartoe echt en oprecht bereid zijn. Het zijn deze mensen die we moeten stimuleren.

In verband met het beëindigen van het mandaat en in verband met het toekomstige Executief is mijn vraag ook hoe de drie Gewesten zullen vertegenwoordigd zijn. Ik kan mij terugvinden in het standpunt dat vorige week werd ingenomen door de Unie van Moskeeën in Vlaanderen. Zij heeft gepleit voor een Nederlandstalige kamer in het Executief. Ik verwijs even naar het model van de Hoge Raad voor de Justitie waar we ook een Nederlandstalig en Franstalig college hebben.

Hoe dan ook zullen de drie Gewesten representatief aanwezig moeten zijn. Dat was het eerste element van mijn interpellatie.

Het tweede element gaat over de financiële middelen die ter beschikking worden gesteld door de federale overheid aan het Executief. Wij hebben vastgesteld, bij het nagaan van de cijfers van de begroting en de begrotingscontrole, dat in 2004 aanzienlijk bijkomende subsidies worden toegekend aan het moslimexecutief, hoewel blijkt dat de uitgaven van de vorige jaren niet konden worden verantwoord. Ik heb een onderhoud gehad met het Rekenhof om dat dossier te bekijken. Uit dat onderhoud blijkt dat de laatste schijf van de subsidies van 2002 niet werd uitbetaald omdat er onvoldoende verantwoordingstukken werden meegedeeld door het Executief.

U kent dat systeem: in januari wordt normaal de eerste schijf van 45% uitbetaald, in mei de tweede schijf van 45% en de laatste schijf wordt pas uitbetaald in de mate dat men de uitgaven en subsidies kan verantwoorden via de nodige stavingstukken. Die verantwoording kon klaarblijkelijk niet gebeuren. In die omstandigheden wekt het verwondering dat de subsidies van 2004 aanzienlijk worden verhoogd op een ogenblik dat men weet dat voor 2002 de subsidies niet konden worden verantwoord.

Ik heb de cijfers gecontroleerd en daaruit blijkt dat de subsidies van 2004 ten opzichte van 2003 zijn verhoogd met 57% van 715.000 euro tot 1.126.000 euro. Het is weliswaar zo dat 300.000 euro dient voor de organisatie van de verkiezingen, maar 100.000 euro daarvan gaat naar de lasten van het verleden waarvoor geen verantwoordingsdocumenten werden voorgelegd.

Bovendien werd bij de begrotingscontrole van 2004 nogmaals een aanzienlijke bijkomende subsidie toegekend – de 460.000 euro voor de imams staat buiten rekening – van 146.000 euro. De vraag is hoe men dit verantwoordt als blijkt dat de vorige subsidies van de voordien gecontroleerde jaren niet konden worden verantwoord?

Régions? Je partage le point de vue de l'Union des mosquées, qui préconise des chambres francophones et néerlandophones distinctes.

Du point de vue financier, je suis surpris de constater que la subvention accordée à l'Exécutif des Musulmans a été portée pour 2004 à 1.126.000 euros, soit une augmentation de 57%, alors que cet organe n'a pas été en mesure de justifier ses dépenses aux cours des années précédentes. La dernière tranche de la subvention de 2002 n'a pas été versée faute de justificatifs. Les moyens supplémentaires alloués en 2004 doivent servir à financer les élections ainsi qu'à couvrir les déficits du passé.

Curieusement, le président de l'Exécutif des Musulmans s'est plaint du non-paiement ou du paiement tardif des subsides pour 2004, mais l'Exécutif n'a déposé son budget que le 5 février 2004, alors qu'il aurait dû le faire le 20 octobre 2003. Pourquoi le budget a-t-il été déposé tardivement? L'administration a-t-elle rejeté des propositions soumises précédemment?

Depuis 2004, le président de l'Exécutif ne perçoit plus d'indemnités. Celles-ci reviendront désormais à un coordinateur qui doit encore être désigné. Peut-on contourner la nouvelle réglementation et nommer le président en qualité de coordinateur?

Ik heb nog twee bedenkingen in verband met de cijfers.

Ik was nogal verrast toen de voorzitter van het Executief zich een paar weken geleden in de pers beklagde over het feit dat de subsidies voor 2004 niet of laattijdig waren uitbetaald. Naar aanleiding van de controle van het dossier op het Rekenhof blijkt nu dat dit enkel en alleen te wijten was aan het feit dat het Executief zelf de begroting pas op 5 februari 2004 heeft ingediend, terwijl dit moest gebeuren voor 20 oktober 2003. Als de subsidie voor 2004 laattijdig is ingediend, heeft dit alleen te maken met het feit dat het Executief zelf de begroting laattijdig heeft ingediend. Dan is de vraag waarom men deze begroting laattijdig heeft ingediend? Waren er desgevallend andere of eerdere begrotingsvoorstellen die door de administratie niet zijn aanvaard? De vraag is tezelfdertijd of ondertussen de eerste schijf is uitbetaald? Het ministerieel besluit dateert van 2 april 2004. Ik geloof dat het Executief slecht was geplaatst om zich te beklagen over de laattijdige uitbetaling als ze de begroting zelf zeer laattijdig heeft ingediend.

Een laatste element van mijn interpellatie is het volgende. Uit onderzoek dat ik heb gevoerd op het Rekenhof, blijkt dat er vanaf 2004 in geen vergoeding meer is voorzien voor de voorzitter van het Executief. Vanaf 2004 zou het Executief een coördinator aanstellen, aan wie de vergoeding zou worden toegekend die de vorige jaren toekwam aan de voorzitter. Is het wettelijk toegestaan dit systeem te omzeilen door de voorzitter tot coördinator te benoemen of hem als coördinator aan te stellen, zodat hij dan toch deze vergoeding verkrijgt ondanks en in tegenstelling tot hetgeen daaromtrent in het ministerieel besluit werd opgenomen?

Mijnheer de voorzitter, tot daar de vragen die ik tot de vice-eerste minister richt.

01.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer Van Parys, het koninklijk besluit van 18 juli 2003 houdende erkenning van de leden van het Executief van de moslims van België voorziet inderdaad erin dat het mandaat van de leden verstrijkt op 31 mei 2004. Er was bepaald dat er verkiezingen zouden worden georganiseerd vóór die datum. De modaliteiten die hiervoor met het Executief van de moslims van België werden besproken, zijn echter nog niet afgerond. De besprekingen worden voortgezet.

De leden van het Executief van moslims van België zullen na 31 mei 2004 hun verantwoordelijkheden blijven opnemen in het belang van de moslimgemeenschap van België en met toepassing van het principe van de continuïteit van de openbare diensten.

De volgende verkiezingen zullen plaatshebben in de herfst van 2004. Het Executief dat initieel 16 erkende leden telde, bestaat op dit ogenblik nog uit 14 leden, vermits twee leden inmiddels officieel ontslag hebben genomen.

Wat de veiligheidsonderzoeken betreft, heb ik reeds meegedeeld dat ik op dit ogenblik een wetsontwerp voorbereid dat in een regeling voorziet voor alle onderzoeken die de Veiligheid van de Staat uitvoert en in het bijzonder zal toezien op de organisatie van een effectieve beroepsmogelijkheid voor alle burgers.

01.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: L'arrêté royal du 18 juillet 2003 portant reconnaissance des membres de l'Exécutif des Musulmans prévoit en effet que leur mandat expire le 31 mai 2004. Il convient d'organiser des élections avant cette date, mais les discussions relatives aux modalités de ces élections sont toujours en cours. C'est pourquoi le mandat des membres de l'Exécutif sera prolongé. Les élections auront lieu cet automne. L'Exécutif, qui comptait 16 membres initialement, ne se compose plus que de 14 membres, 2 membres ayant démissionné. Je prépare actuellement un nouveau projet de loi réglant les modalités relatives aux enquêtes de sécurité et prévoyant plus particulièrement une possibilité de recours pour

Wat de vragen met betrekking tot het budget betreft, kan ik meedelen dat de uitbetaling van de laatste schijf van de subsidies 2002 – zoals dit steeds het geval is – geschiedt op basis van de voorlegging van stavingstukken. Deze stukken werden op 23 april 2003 aan mijn diensten gezonden. Aangezien er betwisting was over erelonen en kosten van advocaten welke door het Executief waren aangegaan in het kader van een intern conflict, diende daarover een bijkomend onderzoek te worden gevoerd. Dit onderzoek is thans afgerond. De conclusies ervan zullen eerstdaags aan de inspectie van Financiën worden voorgelegd. De weigering van bepaalde uitgaven is te wijten aan het niet-eerbiedigen van bepalingen van het ministerieel besluit waarin de verschillende modaliteiten van de toegekende subsidie worden vastgesteld.

Men mag de weigering van bepaalde uitgaven niet verwarren met malversaties.

Verscheidene malen heeft de administratie de aandacht van het Executief erop gevestigd dat, wanneer in de loop van september komt vast te staan dat een eventuele aanpassing van de toekenningsmodaliteiten van de subsidie in functie van de verrichte uitgaven noodzakelijk is, het daartoe een vraag moet richten, zodat uiterlijk op 15 november het ministeriële besluit nog kan worden aangepast. Bij het uitblijven van een dergelijke vraag dienen bepaalde uitgaven, die op zich misschien verantwoord zijn, jammer genoeg te worden geweigerd.

Ten tweede, het Executief heeft op de daartoe voorziene datum een begroting ingediend die voor 2004 berekend was op 2,5 miljoen euro. Dat bedrag kon niet worden weerhouden vanuit een strikt begrotingstechnisch standpunt. Op 5 december 2003 werd door mijn administratie reeds een brief gericht aan het Executief, waarin werd vermeld welk bedrag in totaal werd weerhouden. Aan de voorzitter van het Executief werd gevraagd om een, aan het goedgekeurde krediet aangepaste begroting in te dienen. Het Executief heeft dan op 5 februari 2004 een aangepaste begroting ingediend. Niettemin hebben de gecumuleerde vertragingen bij de opmaak van de begroting door het Executief onvermijdelijk gevolgen gehad op de uitbetaling van de eerste schijf ervan. Deze betaling werd door het Executief op 11 mei 2004 ontvangen.

Wat de lasten van het verleden betreft, werd in de vorige legislatuur beslist dat een eenmalige vergoeding ten bedrage van 100.000 euro zal worden toegekend om een einde te stellen aan deze structurele toestand. Er dienden dan ook geen stavingstukken te worden voorgelegd. Het visum voor dat bedrag werd op 11 mei 2004 door het Rekenhof gegeven. De betaling werd voorzien voor 20 mei 2004.

Ten slotte werd een bijkomende subsidie toegekend aan het Executief om het hoofd te bieden aan de nieuwe administratieve lasten, die voortvloeien uit de realisatie van de gewestelijke procedure tot erkenning van moskeeën en bijgevolg van het door de federale staat ten laste nemen van de wedden van de imams. Het bedrag heeft betrekking op een verhoging van het personeelskader van het Executief en dit ten belope van 3/12 voor het begrotingsjaar 2004.

Gelet op de nieuwe voorstellen van het Executief voor de subsidies

tous les citoyens.

Les moyens sont toujours liquidés sur la base de pièces justificatives des dépenses. La dernière tranche du budget 2002 n'a pas été versée parce que les honoraires et les frais d'avocats faisaient l'objet de discussions. Entre-temps, une enquête complémentaire a abouti et ses conclusions seront communiquées prochainement à l'Inspection des finances. Le refus de paiement est lié au non-respect de l'arrêté ministériel qui fixe les modalités de liquidation de la subvention. Pour que les choses soient claires, il ne s'agit pas de malversations.

Mon administration a rappelé à plusieurs reprises à l'Exécutif que s'il apparaissait dans le courant du mois de septembre que les modalités d'octroi devaient être adaptées, il devait en faire la demande en temps voulu afin que l'arrêté ministériel puisse être aménagé pour le 15 novembre au plus tard. A défaut, certaines dépenses devront être refusées.

L'Exécutif a déposé un budget de 2,5 millions d'euros pour 2004. Ce montant n'a cependant pas pu être admis, pour des raisons de technique budgétaire. L'Exécutif en a été avisé par courrier dès le 5 décembre 2003, et a déposé un nouveau budget le 5 février 2004. Le retard pris dans l'élaboration du budget a inévitablement eu des répercussions sur le paiement de la première tranche, versée le 11 mai dernier.

Durant la législature précédente, une somme de 100.000 euros a été prévue pour l'amortissement des dettes du passé. Le paiement de cette somme n'est pas conditionné par la production de pièces justificatives.

Une subvention supplémentaire a été octroyée pour faire face aux frais administratifs découlant de la procédure régionale d'agrément

2004 kan de voorzitter thans slechts een subsidie voor representatiekosten die inherent zijn aan zijn functie, genieten. Er werd aan mijn administratie meegedeeld dat het Executief voorzag in de aanwerving van een coördinator in de loop van 2004. Aangezien ik niet over meer precieze informatie in verband met deze vraag noch over enig stuk vanwege het Executief beschik, is het mij niet mogelijk erop op een adequate manier te antwoorden.

des mosquées. Le traitement des imams est payé par l'Etat fédéral. Le montant supplémentaire, à concurrence de trois douzièmes pour le budget de 2004, se rapporte à l'extension du cadre du personnel de l'Exécutif.

Le président peut uniquement porter en compte les frais de représentation inhérents à l'exercice de sa fonction. L'Exécutif avait l'intention de recruter un coordinateur dans le courant de 2004. Je ne dispose pas de données plus précises.

01.03 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik dank de vice-eerste minister voor de informatie. Ik wil een aantal bedenkingen formuleren.

Ten eerste, de minister heeft niet meegedeeld of het nu over volledige of gedeeltelijke verkiezingen gaat. Zij had op mijn vorige vragen geantwoord dat zij voorstander was van een volledige vernieuwing van de constituerende vergadering. Kan zij mij meedelen of het integrale verkiezingen zullen zijn of er slechts een derde van de leden zal worden vernieuwd?

01.03 Tony Van Parys (CD&V): La réponse de la ministre me laisse un peu sceptique. Elle n'a pas précisé si l'élection sera partielle ou complète. Elle avait pourtant laissé entendre, en réponse à une précédente question, qu'elle était plutôt partisane d'un renouvellement complet de l'exécutif.

Ten tweede, ik betreur het feit dat zij het mandaat van het huidige Executief zal verlengen. Dat is niet in het belang van minstens de Nederlandstalige moslimgemeenschap. Zoals zij trouwens zelf voor een stuk heeft aangeduid, was het huidige Executief op zichzelf al niet representatief omdat – minstens – twee Nederlandstalige leden ontslag hadden genomen. De Unie van de Moskeeën in Vlaanderen heeft hierop ook zeer uitdrukkelijk gewezen.

Je regrette qu'on ait décidé de prolonger le mandat de l'Exécutif actuel car cette décision ne sert pas les intérêts de la communauté musulmane néerlandophone. L'exécutif actuel n'est pas représentatif, surtout depuis que deux de ses membres néerlandophones ont démissionné.

Ik ben het dus helemaal oneens met het standpunt of, klaarblijkelijk, de beslissing om het huidige Executief te verlengen, dit omwille van haar gebrekkige representativiteit. Ik denk dat we daar de Nederlandstalige moslimgemeenschap geen dienst mee bewijzen.

La réponse de la ministre confirme son refus d'accorder à l'Exécutif la dernière tranche de son budget 2002. En même temps, elle lui accorde des suppléments considérables pour 2004, tels qu'un subside supplémentaire pour l'extension du cadre. Or il ressort des documents que j'ai consultés à la Cour des comptes qu'aucun document ne justifie cette extension. Aussi, je trouve qu'il est irresponsable de lui allouer ainsi des sommes supplémentaires, à plus forte raison après les problèmes qui se sont posés en ce qui concerne les dépenses de 2002. L'administration accomplit un

Verder leid ik uit uw antwoord af dat u bevestigt dat voor 2002 een aantal uitgaven werd geweigerd omdat ze niet konden worden verantwoord. Op basis daarvan is de laatste schijf van 10% voor 2002 niet uitbetaald. U bevestigt eveneens dat wat de cijfers voor 2004 betreft zeer aanzienlijke bedragen supplementair werden toegekend aan het Executief, bedragen die trouwens voor een stuk niet worden verantwoord. Ik verwijs onder meer naar wat u hebt gezegd, de bijkomende toelage voor de uitbreiding van het kader.

Op basis van de stukken die ik heb kunnen inzien bij het Rekenhof maakt de inspecteur van Financiën de opmerking dat de uitbreiding van het kader door geen enkel stuk of dossier wordt gestaafd, wat naar mijn aanvoelen een bijkomende uitgave onverantwoord maakt, gelet op het feit dat men in 2002 al had vastgesteld dat een aantal uitgaven bij gebrek aan verantwoording geen aanleiding kon geven tot de integrale uitbetaling van de subsidie. Ik wil uitdrukkelijk zeggen dat de administratie in deze zeer degelijk en goed werk levert maar dat dit

werk niet wordt gevolgd door een transparant beleid en een beleid van verantwoording van overheidsgelden vanwege diegenen binnen het Executief die met de financiële middelen bezig zijn. Ik denk dat dit een zorgwekkende evolutie is die wat mij betreft ook pleit tegen het verlengen van het Executief in de overgangssituatie naar de organisatie van verkiezingen.

Ten slotte is er de vergoeding aan de voorzitter. U zegt dat u niet over gegevens beschikt. Ik zou u willen vragen om deze aangelegenheid ook vanuit budgettair oogpunt grondig te onderzoeken om te voorkomen dat het ministerieel besluit zou worden omzeild in die zin dat daar waar het ministerieel besluit bepaalt dat de voorzitter geen vergoeding meer krijgt behalve de representatiekosten, de vergoeding toch aan hem zou worden toegekend mits het aanduiden van de voorzitter als coördinator, dit als punctueel probleem.

Het fundamentele probleem is evenwel het gegeven dat vandaag blijkt dat in het kader van de continuïteit, het Executief ook na 31 mei haar bevoegdheden zal kunnen behouden en dus ook de voorbereiding van de verkiezingen zal kunnen organiseren, wat aanleiding geeft tot een situatie van problemen met de Nederlandstalige moslimgemeenschap die in dat Executief niet aan haar trekken komt. Ik geloof dat wij er allemaal van moeten overtuigd zijn dat dit orgaan dermate belangrijk is dat wij ons niet kunnen veroorloven een Executief te hebben die niet representatief is.

01.04 Laurette Onkelinx, ministre: Monsieur Van Parys, dans ce dossier, il faut éviter de jeter l'opprobre à travers des questions et interpellations sur le culte musulman et sur l'exécutif en général. Il y a toujours un danger et nous sommes toujours sur le fil du rasoir. La lecture de certains articles de presse me donne à penser que nous penchons parfois du mauvais côté. Ainsi, je lis, par exemple, que des malversations auraient pu être commises par l'exécutif des musulmans. Sachez que les dossiers dont je dispose (Cour des comptes, administration, Inspection des finances) n'en laissent transparaître aucune trace! Il faut faire très attention dans la manière dont on présente les choses. Comme je l'ai dit dans la réponse que je vous ai faite, il y a une différence entre un budget qui n'est pas accepté parce que non conforme aux normes réglementaires, et des malversations. Cela n'a rien à voir!

Par ailleurs, le mandat des membres de l'exécutif n'est pas prolongé. Aucun arrêté royal ne sera pris à cet égard. Simplement, en attendant les élections de l'automne, ils continueront, dans le cadre du principe de la continuité des services publics, à gérer le temporel des cultes.

Ensuite, je n'ai pas changé d'avis concernant les élections générales. Nous en discutons bien entendu avec nos interlocuteurs naturels qui sont les membres de l'exécutif musulman, qui compte d'ailleurs des personnes néerlandophones. Je vous signale que, lors de la dernière conversation que j'ai eue avec eux, j'ai insisté sur les courriers que je recevais, notamment de partenaires de la communauté musulmane néerlandophone, par exemple de l'Union des mosquées, et d'autres grandes communautés ethniques qui s'estiment insuffisamment représentées. J'ai demandé à l'exécutif, dans le cadre d'un dialogue avec toutes les composantes, d'essayer, dans la mesure du possible, d'arriver à un consensus. Ce serait évidemment beaucoup plus simple pour la gestion de ce dossier délicat.

excellent travail qui n'est cependant pas suivi d'une gestion transparente par l'Exécutif. Cette situation est préoccupante et milite en défaveur de l'octroi d'un nouveau mandat à l'exécutif actuel.

La ministre dit qu'elle ne dispose pas de données spécifiques concernant la rémunération du président. Mais je lui demande instamment de poursuivre l'enquête sur ce point car il nous faut veiller à ce que l'arrêt ministériel ne soit pas contourné.

Toutefois, le problème fondamental, c'est que l'Exécutif actuel pourra rester en place après le 31 mai et que, par surcroît, il organisera les élections, ce qui va à l'encontre des intérêts des musulmans néerlandophones.

01.04 Minister **Laurette Onkelinx**: Enkele aanvullende bedenkingen, als u het mij toestaat.

In de eerste plaats mogen we de islamitische eredienst in zijn geheel of het Executief van de Belgische moslims niet aan de schandpaal nagelen. In de dossiers waarover ik beschik heb ik geen spoor kunnen terugvinden van zogenaamde "verduisteringen" waarvan sprake in de pers. Er is een verschil tussen een begroting die geweigerd wordt omdat ze niet aan de reglementaire normen beantwoordt en verduisteringen. Dat is heel wat anders!

Vervolgens wil ik onderstrepen dat het mandaat van de leden van het Executief niet zal verlengd worden. Er komt geen nieuw koninklijk besluit. De huidige leden zullen tot aan de verkiezingen gewoon blijven instaan voor het beheer van de temporalien van hun eredienst. Dit is een toepassing van het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst.

En ce qui concerne l'augmentation en 2004, que je sache, la Communauté flamande vient de voter un décret extrêmement important pour la reconnaissance des mosquées. Je pense d'ailleurs qu'à cet égard, elle est en avance sur les autres Régions. Comme vous le savez, le fédéral est en seconde ligne et doit suivre en fonction de l'initiative des Régions. Donc, pour ce qui concerne notamment la reconnaissance et le paiement des imams, nous devons nous aligner sur la décision des Régions. Par conséquent, il est normal qu'une augmentation ait été prévue au budget, puisque la Région flamande, entre autres, a avancé dans ce dossier important.

Ik heb mijn mening over de algemene verkiezingen niet herzien. Momenteel voeren we besprekingen over dit onderwerp. Ik ontvang regelmatig post van representatieve verenigingen of groepen die ook Nederlandstaligen onder hun leden tellen. Ik heb het Executief verzocht om in het kader van een dialoog met alle betrokkenen tot een eensgezind standpunt te komen.

Wat tot slot de verhoging in 2004 betreft wijs ik erop dat de Vlaamse Gemeenschap een decreet over de erkenning van de moskeeën heeft goedgekeurd. De federale overheid neemt het initiatief van de deelstaten over op het stuk van de erkenning en het loon van de imams. Het is dan ook normaal dat we de begroting verhogen vermits de Vlaamse Gemeenschap in dit erg belangrijke dossier vooruitgang heeft geboekt.

01.05 Tony Van Parys (CD&V): Voorzitter, kort het laatste woord misschien, althans in deze fase. Het laatste woord over dit dossier zal uiteraard niet gezegd zijn.

Ik verheug mij, mevrouw de minister, dat u zegt dat er algemene verkiezingen komen. U bevestigt uw standpunt dat er algemene verkiezingen moeten komen.

01.06 Laurette Onkelinx, ministre: J'ai dit que je confirmais ma position.

01.07 Tony Van Parys (CD&V): Dan is het inderdaad genuanceerder dan ik had durven te hopen. U zegt dat het uw standpunt is, maar dat betekent nog helemaal niet dat het zo zal zijn.

Ik denk dat u op basis van gesprekken en met het oog op een goede relatie tussen de overheid en de moslimgemeenschap – dat moet het uitgangspunt zijn – er de moslimgemeenschap toe moet kunnen brengen opdat uw standpunt, dat naar mijn aanvoelen gerechtvaardigd is, ook in de realiteit zal worden omgezet, zodat er daadwerkelijk algemene verkiezingen komen, ook al is het zo dat de voorzitter van het Executief van oordeel is dat er geen algemene verkiezingen moeten komen en dat slechts een derde van de leden moet worden verkozen.

01.08 Laurette Onkelinx, ministre: Monsieur Van Parys, cette problématique touche la matière des cultes et vous savez qu'il faut maintenir une attitude de non-ingérence dans la gestion du culte. C'est une obligation constitutionnelle!

01.05 Tony Van Parys (CD&V): Je me réjouis d'entendre la ministre confirmer sa position concernant l'organisation d'élections générales.

01.06 Minister Laurette Onkelinx: Ik heb het al gezegd, ik bevestig mijn standpunt.

01.07 Tony Van Parys (CD&V): Ce n'est pas parce qu'il traduit la position de la ministre, que ce projet sera mis en œuvre. Si nous voulons que les relations entre les pouvoirs publics et la communauté musulmane soient bonnes, il faut organiser des élections générales.

01.08 Minister Laurette Onkelinx: Inzake erediens ten is niet-inmenging de regel. Zo staat het in de Grondwet. U wil de

J'ai toujours l'impression – comme je le disais tout à l'heure – que, dans vos interpellations, vous continuez à considérer le culte musulman comme n'étant pas l'égal des autres cultes, et cela me gêne.

01.09 Tony Van Parys (CD&V): Mevrouw de minister, u zegt wat u wil. Ik wil, ten eerste, u alleen maar zeggen dat het in het belang van een goede relatie tussen de overheid en de moslimgemeenschap absoluut noodzakelijk is dat er algemene verkiezingen komen, om zo tot een representatief orgaan te komen. Dat is het enige wat ik u zeg. Dat is volgens mij ook uw standpunt. Het is evident dat u dat niet kunt opleggen. Bij onderhandelingen kan men echter met goede gesprekspartners tot goede akkoorden komen. U hebt voldoende middelen om tot een behoorlijke overeenkomst te komen. We hebben er alle belang bij dat er algemene verkiezingen komen.

Ten tweede, ik blijf erbij dat het een verkeerde attitude is om in het kader van de continuïteit de voorbereidingen van de verkiezingen toe te vertrouwen aan het uittredend Executief. Het uittredend Executief is immers voor Vlaanderen niet representatief. Belangrijke gemeenschappen, elementen of deelgemeenschappen van de moslims van België vinden er zich bovendien niet in terug. U zou veel beter een soort raad van wijzen onder uw leiding aanstellen, om samen te zoeken naar die modaliteiten die toelaten de algemene verkiezingen op een behoorlijke wijze te organiseren, precies in functie van de representativiteit van de verschillende Gewesten. In dit geval geldt dat heel zeker voor de Nederlandstalige Gemeenschap, maar uiteraard evenzeer voor Brussel en de Franstalige Gemeenschap. Ik lees en zie echter dat de Unie van Moskeeën in Vlaanderen dat idee nu reeds verwerpt.

Ten slotte, "malversations", vous avez lu ça dans la presse. Ik stel vast dat in het kader van een goede besteding van de overheidsgelden – gelden die door de overheid aan een organisme worden toevertrouwd – de subsidies of een schijf van de subsidies blijkbaar niet kunnen worden uitgekeerd, omdat de verantwoording onvoldoende is. Dat is wat ik heb gezegd. Ik vind dat dit niet aanvaardbaar is in tijden van schaarste. Hoe dan ook moeten de overheidsgelden goed worden besteed. Ik stel vast dat dit in deze niet het geval was. Een aantal uitgaven kon niet worden verantwoord. Een aantal uitgavenposten werd ter betaling voorgelegd, terwijl daarvoor geen betaling kon worden verleend. Dat is, wat mij betreft, reeds voldoende ernstig om daaromtrent een fundamentele bedenking te uiten en uw waakzaamheid daarvoor te vragen. Dat hoeft, wat mij betreft, geen malversatie te worden genoemd. Overheidsgelden moeten behoorlijk worden besteed. Ik heb mijn twijfels over de wijze waarop dat in het verleden klaarblijkelijk is gebeurd. Daarom vraag ik dan ook grote waakzaamheid voor de gelden die in 2004 door de overheid ter beschikking worden gesteld aan de moslimgemeenschap.

De **voorzitter**: Het incident is gesloten.

01.10 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik verzoek u nog even te wachten met het sluiten van het incident zodat ik de gelegenheid heb een motie in te dienen.

islamitische eredienst mordicus niet op voet van gelijkheid behandelen met de andere erediensten, en dat stuit mij tegen de borst.

01.09 Tony Van Parys (CD&V): Sans élections générales, il n'y aura pas d'organe représentatif. La ministre ne peut imposer l'organisation d'élections, mais il doit être possible, par le biais de négociations, de conclure un bon accord. Il est par ailleurs inopportun de confier la préparation des élections à l'Exécutif sortant, qui n'est pas représentatif pour la Flandre. Un conseil des sages, sous la direction de la ministre, constituerait une bien meilleure solution.

Une partie des subsides n'a par ailleurs pas pu être versée parce que tous les postes de dépenses n'avaient pu être justifiés. C'est inacceptable. La ministre doit être vigilante.

De **voorzitter**: Ik had even begrepen dat u geen motie zou indienen.

Motions **Moties**

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.
Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Tony Van Parys, Mark Verhaegen et Jo Vandeurzen et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu l'interpellation de M. Tony Van Parys

et la réponse de la vice-première ministre et ministre de la Justice,

demande au gouvernement

- de veiller sans délai à l'organisation rapide d'élections générales en vue de mettre en place l'assemblée constituante des musulmans de Belgique;
- de garantir une représentation équitable des trois Régions au sein de l'organe représentatif des musulmans;
- de faire en sorte que les moyens financiers alloués par le pouvoir fédéral à la communauté musulmane soient affectés adéquatement."

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Tony Van Parys, Mark Verhaegen en Jo Vandeurzen en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellatie van de heer Tony Van Parys

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Justitie,

verzoekt de regering

- er zonder uitstel voor te zorgen dat er snel algemene verkiezingen worden georganiseerd voor de samenstelling van de constituerende vergadering van de moslims van België;
- een representatieve vertegenwoordiging van de drie Gewesten te garanderen in het vertegenwoordigend orgaan van de moslims;
- de behoorlijke aanwending te verzekeren van de financiële middelen die de federale overheid aan de moslimgemeenschap toekent."

Une motion pure et simple a été déposée par M. Eric Massin.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Eric Massin.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.
Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

02 Samengevoegde interpellaties van

- de heer Tony Van Parys tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de aanpak van het terrorisme" (nr. 337)

- de heer Tony Van Parys tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanpak van het terrorisme" (nr. 338)

02 Interpellations jointes de

- M. Tony Van Parys à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la lutte contre le terrorisme" (n° 337)

- M. Tony Van Parys au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la lutte contre le terrorisme" (n° 338)

02.01 Tony Van Parys (CD&V): Mevrouw de vice-eerste minister, ik zal de beide interpellaties samen behandelen. Ik heb begrepen dat de minister van Justitie ook zal antwoorden namens de minister van Binnenlandse Zaken.

02.01 Tony Van Parys (CD&V): Le terrorisme est le gros problème du vingt et unième siècle. Le gouvernement belge a fait de grandes déclarations, surtout en ce qui concerne

Ik hoef u niet te verbergen, mevrouw de minister, dat terrorisme het

probleem is van de eenentwintigste eeuw. 11 september 2001 en 11 maart 2004 zijn data die we helemaal niet moeten verduidelijken. De Belgische regering heeft trouwens een aantal grote verklaringen afgelegd, vooral in functie van de Europese aanpak, de nood aan gegevensuitwisseling tussen de Europese inlichtingendiensten. Europol zou moeten zorgen voor de coördinatie van de inlichtingen. Er zou een centraal meldpunt moeten komen, een coördinator. Ik weet niet welke benamingen men daar allemaal aan gegeven heeft.

Dat is natuurlijk allemaal mooi en dat oogt niet slecht maar wanneer we de zaak in eigen land bekijken, dan stellen we vast dat de coördinatie tussen de diensten die bezig zijn met de bestrijding van het terrorisme bedroevend is en eigenlijk ontluisterend voor de werking van deze diensten.

Het waren trouwens de vier topmensen van het Comité P die naar aanleiding van een zitting van de senaatscommissie Binnenlandse Zaken geweest hebben op een fundamenteel probleem, de versnipperde aanpak enerzijds, de spanningen en de conflicten tussen de diensten in de strijd tegen het terrorisme en de problemen van de uitwisseling van informatie tussen de federale politie en de gerechtelijke diensten van het arrondissement Brussel. Vorige week heeft senator Vandenberghe trouwens bijkomende gegevens meegedeeld in verband met de zeer slechte coördinatie tussen de verschillende actoren en diensten.

Wat ik vandaag vooral in het midden wil brengen zijn de vaststellingen daaromtrent van het Vast Comité van Toezicht op de Inlichtingendiensten, althans deze die blijken uit de laatst gepubliceerde rapporten. In het verslag van de Senaat over het laatst gepubliceerde rapport van het Comité I, het rapport 2002, heeft de voorzitter van het Comité I de situatie wat betreft de verhouding tussen de militaire inlichtingendienst en de Staatsveiligheid omschreven als de oorlog tussen de inlichtingendiensten. Het is dus de voorzitter van het Comité I geweest die zeer duidelijk het probleem heeft gesteld en de verhouding tussen de algemene dienst Inlichtingen en Veiligheid van Defensie en de Staatsveiligheid als een oorlog heeft omschreven zoals we trouwens destijds ook nog de politieoorlog hebben gekend.

In datzelfde verslag over de bespreking van het rapport 2002 heeft de voorzitter van het Comité I er op gewezen dat er geen informatiedoorstroming is tussen de politie en de inlichtingendiensten en dat dit probleem structureel is geworden omwille van het feit dat de politie nu ook de wettelijke basis heeft om inlichtingen te verzamelen op basis van de bevoegdheid om proactief recherche te doen.

Uiteraard hebben ook de inlichtingendiensten die bevoegdheid, maar tussen de politiediensten en de inlichtingendiensten loopt de informatiedoorstroming mank. Ik citeer het volgende uit het verslag van de Senaat. Men heeft dit omschreven als "een van de meest veronachtzaamde problemen die dringend een oplossing vereisen."

Ook de samenwerking, of het gebrek eraan, tussen de inlichtingendiensten vertoont dezelfde gebreken. Dit heeft vooral betrekking op de dreiging van het islamistisch extremisme en het terrorisme. Men zegt dat de Militaire Inlichtingendienst en de Veiligheid van de Staat eigenlijk uitgaan van een strategisch

l'approche européenne. Les mesures prises en la matière ont belle allure mais on est loin du compte, en Belgique, pour ce qui est de la coordination entre les services chargés du terrorisme. Quatre membres haut placés du Comité P ont souligné au Sénat à quel point l'approche est fragmentée. Des tensions semblent également exister entre les services. Enfin, l'échange d'informations entre la police fédérale et les services judiciaires de l'arrondissement de Bruxelles, laisse à désirer. Le sénateur Vandenberghe a d'ailleurs fait état d'autres données la semaine dernière.

Il est question, dans le rapport du Sénat sur le rapport 2002 du Comité R, d'une guerre entre le service de renseignement militaire et la Sûreté de l'Etat. Selon le président du Comité, il n'y a d'ailleurs aucun échange entre les services de renseignement et la police. Il s'agit d'un problème structurel, car la police a aujourd'hui le droit de récolter des informations. Citons un exemple de communication défailante : lorsque Trabelsi a révélé l'existence de projets d'attentat à Kleine Brogel, le service de renseignement militaire n'en a pas été informé.

C'est la guerre entre les services parce que les ténors du gouvernement n'ont pas donné de directives concernant la stratégie à suivre. Ce constat s'impose depuis maintenant quatre ans. Ceux qui avaient espéré que le super Conseil des ministres qui s'est tenu voici quelques semaines remédierait à la situation, en sont pour leurs frais. La police a effectivement été renforcée, mais la Sûreté de l'Etat a été complètement négligée. C'est incompréhensible.

Quel sort le gouvernement réserve-t-il à la Sûreté de l'Etat? Les services de police seront-ils

verschillende perceptie en eigenlijk van een andere visie. Dit is natuurlijk een structureel probleem.

In het rapport 2002 van het Vast Comité van Toezicht op de Inlichtingendiensten werd die slechte samenwerking trouwens geïllustreerd met een voorbeeld. Het ging over de wapendiefstal in de kazerne in Thuin, waarbij onder meer Trabelsi betrokken was. Op een bepaald ogenblik legde Trabelsi verklaringen af omtrent de elementen van een dreigende aanslag op de installaties in Kleine-Brogel. Daaruit is gebleken dat men nagelaten had de Militaire Inlichtingendienst van deze verklaringen in kennis te stellen. Dat is een flagrant voorbeeld, omdat de Militaire Inlichtingendienst uiteraard bijzonder geïnteresseerd zou zijn geweest in deze materie. Zij hebben uiteindelijk de opdracht om informatie te verzamelen die betrekking heeft op de beveiliging van de militaire installaties.

Er is dus een oorlog tussen de diensten en de oorzaak daarvan ligt volgens het Comité I in het feit dat het zogenaamde College voor inlichtingen en veiligheid – zeg maar de regeringstop – geen aansturing geeft en geen richtlijnen heeft gegeven over de aanpak en de samenwerking tussen de diensten. Reeds vier jaar na elkaar leest men in het rapport dezelfde vaststelling: de concurrentie en het gebrek aan samenwerking en coördinatie zijn het gevolg van het gebrek aan aansturing door de regeringstop, die daaromtrent geen initiatieven neemt, geen richtlijnen heeft gegeven en geen maatregelen heeft genomen. Naar mijn aanvoelen is dit toch een bijzondere vaststelling ten aanzien van de dreiging van het terrorisme.

Men had nog gehoopt dat de superministerraad hieraan een oplossing zou geven. De superministerraad ging namelijk over onder meer deze materie. Wij stellen vast dat op de superministerraad van een paar weken geleden weliswaar de politie is versterkt. Ik kom daarop straks nog op terug wat betreft de vragen aan de minister van Binnenlandse Zaken. Men heeft bijkomend 42 mensen voorzien voor de gerechtelijke directies van de arrondissementen en 15 voor de dienst van de federale politie die met het terrorisme bezig is, maar de Veiligheid van de Staat werd op deze superministerraad volkomen vergeten. Ik begrijp dit werkelijk niet. De Veiligheid van de Staat is de dienst die de superministerraad volledig in de kou heeft gelaten. Men vindt in de notulen van de superministerraad de Veiligheid van de Staat niet terug. Ook in de begrotingscontrole, het nationaal veiligheidsplan of de kadernota van de minister van Justitie is de Veiligheid van de Staat de vergeten groep.

Dit is, naar mijn aanvoelen, bijzonder opvallend omwille van het feit dat deze dienst toch wel de centrale dienst is in het kader van het verzamelen van inlichtingen in de strijd tegen het terrorisme. Ik zal in deze vergadering niet moeten verduidelijken dat de intelligence, zoals men dat noemt, of het verzamelen van informatie in de strijd tegen het terrorisme voorop moet staan en veel belangrijker is dan het operationele, of alleszins het operationele moet voorafgaan. Welnu, dit is klaarblijkelijk niet gebeurd. In de superministerraad – lees er alle documenten op na – is de Staatsveiligheid totaal uit het oog verloren.

De vraag die zich dan stelt, is: waar wil de regering naartoe met de Staatsveiligheid? Is men zinnens om de politie het inlichtingenwerk te laten doen? Wat wil men van de Staatsveiligheid als men nalaat, bijvoorbeeld naar aanleiding van de superministerraad, ook maar

chargés de la recherche d'informations? Si elle n'est pas renforcée, la Sûreté de l'Etat ne sera plus à même de respecter ses obligations légales. Certaines compétences, comme la protection des personnes, pourraient aussi être confiées à d'autres services. Quel est le rôle attribué au groupe antiterroriste coordonnateur?

Permettez-moi de poursuivre avec ces quelques questions adressées au ministre de l'Intérieur. L'audition des membres du Comité P a révélé qu'une action antiterroriste menée à Zaventem a suscité des tensions graves entre la police fédérale et l'arrondissement judiciaire de Bruxelles. En quoi consistaient ces tensions et que fait-on pour décriper les relations? Le Comité P a insisté sur la création d'un service antiterroriste unique. A l'heure actuelle, tant la lutte antiterroriste que la lutte contre le trafic des êtres humains relèvent de la direction de la lutte contre la criminalité à l'égard des personnes.

Les effectifs des arrondissements judiciaires seront-ils renforcés par des recrutements ou se limitera-t-on à des déplacements de personnels d'un service à l'autre?

Dans quelle mesure la menace terroriste est-elle réelle et importante à Charleroi?

enige maatregel te nemen ter versterking van deze Staatsveiligheid? Wij weten uit de audit dat men over onvoldoende mensen en middelen beschikt om de wettelijke opdrachten te vervullen, zoals bescherming van het wetenschappelijk en economisch potentieel of bestrijding van het terrorisme. De enige dienst die voldoende bemand is, is de dienst voor de bescherming van de personen. Naar mijn opvattingen zou men beter de bescherming van de personen toevertrouwen aan een andere dienst en de Staatsveiligheid zich laten toeleggen op de bestrijding van het terrorisme en de bescherming van het wetenschappelijk en economisch potentieel.

De vraag is trouwens ook nog altijd hoever we staan met de veiligheidsintercepties? Zal dit gebeuren? Een element van de vraag is uiteraard ook welke rol men toemeet aan de Antiterroristische Gemengde Groep die in principe voor de coördinatie tussen de verschillende diensten moet instaan, maar die tot op heden, andermaal bij gebreke aan aansturing vanwege het College voor inlichtingen en veiligheid van de regeringstop, nog steeds haar plaats niet heeft gevonden? Men durft blijkbaar de prioritaire keuze niet te maken om de Antiterroristische Gemengde Groep de opdracht, de middelen en de mogelijkheden te geven om die centrale opdrachten te vervullen.

Vandaar de verschillende vragen die ik heb geformuleerd in de interpellatie ten aanzien van de minister van Justitie. Ik zal ze niet opnieuw in detail overlopen, omdat ze naar aanleiding van de toelichting voldoende aan bod zijn gekomen. Ik wil er evenwel een aantal accenten aan toevoegen die eigenlijk bestemd waren voor de minister van Binnenlandse Zaken, aangezien ik heb begrepen dat de minister van Justitie namens de minister van Binnenlandse Zaken zal antwoorden.

Het was met name zo dat, onder meer naar aanleiding van de hoorzitting van de vier mensen van het Comité P, door de Senaat, gebleken was dat er ernstige spanningen zijn geweest inzake de informatie-uitwisseling tussen de federale politie en de gerechtelijke directie van het arrondissement Brussel, naar aanleiding van politieacties tegen de AEL en bij een antiterroristische oefening op de luchthaven van Zaventem. De vraag is welke die spanningen zijn geweest. Wat is het probleem geweest naar aanleiding van deze concrete politieacties? Hoe heeft men daaraan verholpen?

Ik kom tot een tweede element. Het Comité P had erop aangedrongen om in ons land een gespecialiseerde dienst tegen het terrorisme te hebben. Op dit ogenblik beschikken we niet over een dergelijke dienst. Terrorismen en mensenhandel vallen thans onder de dienst "criminaliteit tegen de personen". Er bestaat geen afzonderlijke en gespecialiseerde dienst tegen terrorisme.

Mevrouw de minister, zal de regering een dergelijke gespecialiseerde dienst oprichten onder de leiding van een directeur die er de verantwoordelijkheid voor draagt? Zal de regering ingaan op het voorstel van de CD&V-fractie om inzake uitwisseling en coördinatie van het inlichtingenwerk een coördinator aan te stellen inzake inlichtingen, die een overzicht heeft van alle inlichtingen die binnenkomen bij de verschillende diensten zoals de Veiligheid van de Staat, militaire inlichtingendienst en politiediensten en erop toeziet dat deze informatie op een efficiënte wijze kan worden geëxploiteerd

onder de leiding en het toezien oog van het College van inlichtingen en veiligheid?

Ten slotte, wens ik twee specifieke vragen te stellen die gericht waren aan de minister van Binnenlandse Zaken.

Mevrouw de minister, zullen er effectief 22 mensen bijkomen bij de gerechtelijke directies van het arrondissement en 15 bij de dienst "criminaliteit tegen de personen" of zullen deze bijkomende mensen er alleen komen ingevolge verschuivingen binnen de federale politie? Gaat het effectief over bijkomende mensen of gaat het over verschuivingen vanuit andere diensten?

Graag vernam ik ten slotte wat de concrete terrorismedreiging in Charleroi is, nu de gerechtelijke directie aldaar met vijf eenheden wordt versterkt?

Tot daar, mijnheer de voorzitter, mijn vragen aan beide ministers, maar die klaarblijkelijk door de minister van Justitie zullen worden beantwoord.

02.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Parys, u zult wellicht zonder veel moeite begrijpen dat het mij, gelet op de finaliteit van een inlichtingendienst zoals de Veiligheid van de Staat, niet mogelijk is om u mee te delen hoeveel personeelsleden er thans in functie zijn.

Ik kan u wel meedelen dat het organieke kader bijna volledig is en dat de Veiligheid van de Staat voor de opmaak van het budget 2005, nieuwe dossiers heeft ingediend. Het gaat onder meer over personeelsbehoeften noodzakelijk voor het uitvoeren van de telefoontap van zodra daarvoor een wettelijke basis is, over personeelsbehoeften die werden gedefinieerd als een versterking van de afdeling "extremisme", uitbreiding van de dienst "personenbeveiliging" indien men zou beslissen dat alle vergaderingen van de Europese regeringsleiders in Brussel zouden plaatsvinden en ten slotte nieuwe administratieve opdrachten door administratief personeel. Deze versterking zal eerstdaags worden besproken door de regering.

Tijdens de begrotingscontrole van april 2004 bekwam ik van de regering dat een evaluatie zou kunnen worden gemaakt van de afstemming van de middelen waarover de Veiligheid van de Staat beschikt in verhouding tot het geheel van haar opdrachten.

In verband hiermee zal het nodig zijn om na te denken over het statuut van de personeelsleden van de buitendiensten en over de budgettaire gevolgen ervan.

J'ai discuté de tout cela avec la direction de la Sûreté de l'Etat. De plus, ces points ont été abordés en toute grande transparence avec les agents de la Sûreté qui participaient, il y a quelques jours, à une réunion fort intéressante consacrée au "Master plan Sûreté de l'Etat".

02.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: Je ne puis vous dire combien de personnes travaillent actuellement à la Sûreté de l'Etat. De nouveaux dossiers ont été introduits pour répondre aux besoins en personnel. On demande des effectifs supplémentaires pour les écoutes téléphoniques, les départements en charge de l'extrémisme et de la sécurité des personnes ainsi que pour diverses tâches administratives. Le gouvernement examinera cette question. Il y a lieu de procéder à une évaluation des moyens disponibles et de mener une réflexion sur le statut du personnel.

Ik heb hierover gepraat met de directie van de Veiligheid van de Staat, en die punten werden enkele dagen geleden ook met de agenten van de Staatsveiligheid besproken tijdens een vergadering over het masterplan voor de Staatsveiligheid.

Bij de bevoegde analysedienst zijn verscheidene personen aanwezig die over diploma's Arabistiek beschikken en gespecialiseerd zijn in islamkunde. Die personen hebben bovendien allen bijkomende studies in Arabische landen gedaan. Ook bij de buitendiensten van de Veiligheid van de Staat zijn verscheidene personen het Arabisch machtig.

Ten tweede, de samenwerking tussen de Veiligheid van de Staat en de algemene dienst Inlichtingen en Veiligheid gebeurt op gestructureerde wijze op grond van een protocolakkoord. Er wordt gewerkt aan een gelijkaardig protocol met de federale politie. De dagelijkse samenwerking tussen de diensten verloopt goed en heeft onder meer dankzij de complementariteit van de verschillende diensten tastbare resultaten opgeleverd.

Puis-je aussi ajouter que j'ai de nouveau lu dans la presse, il n'y a pas si longtemps, que suite à des difficultés entre les différents services, j'aurais convoqué, de ma propre initiative, le patron des services généraux de l'armée. Tout cela est parfaitement incorrect! Je tiens à le souligner.

Ten derde, de Antiterroristische Gemengde Groep (AGG) analyseert de terroristische bedreigingen op ons grondgebied, onder meer vertrekkend van inlichtingen die voornamelijk afkomstig zijn van zijn buitenlandse tegenhangers, van de Veiligheid van de Staat, van de ADIV en van de federale politie. Deze dienst staat momenteel onder mijn bevoegdheid en onder die van de minister van Binnenlandse Zaken. We hebben net besloten om het kader van de AGG op te vullen met personeel van de federale politie en van de Veiligheid van de Staat. Deze beslissing bevestigt onze wil om een dergelijke dienst te behouden.

Ten vierde, op het gebied van terrorisme wordt op gestructureerde wijze samengewerkt tussen de Veiligheid van de Staat en het federale parket. Deze samenwerking is geregeld in de wet van 30 november 1998 houdende de organisatie van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en in het protocolakkoord tussen de Veiligheid van de Staat en de gerechtelijke overheden. Deze samenwerking heeft op het terrein tot resultaten geleid. Ik vermeld hier bijvoorbeeld de zaken Trabelsi en Massoud of, meer recent, de arrestaties in Maaseik. Er werd net een specifiek samenwerkingsprotocol afgerond met het federaal parket, teneinde de respectieve rol van deze twee diensten op het vlak van de strijd tegen het terrorisme te verduidelijken. Het federaal parket zal aldus de leiding hebben over de gerechtelijke dossiers en zal een beroep kunnen doen op de technische bijstand van de Veiligheid van de Staat. Een dergelijk protocol met de ADIV ligt eveneens ter studie.

Rekening houdend met de geheimhouding inzake de gerechtelijke dossiers, zal u begrijpen dat ik op dat punt niet in detail kan treden.

Ten vijfde, uit de vraagstelling blijkt dat het noodzakelijk is om, alvorens op de bijkomende vragen te kunnen antwoorden, eerst even bondig de bestaande structuur van de geïntegreerde politie te schetsen.

De geïntegreerde politie bestaat uit de lokale politie en de federale politie. Binnen de federale politie is er de algemene directie van de

Dans le service d'analyse compétent, plusieurs membres du personnel porteurs d'un diplôme en études de la langue arabe ont fait des études complémentaires dans des pays arabes. Dans les services extérieurs de la Sûreté de l'Etat travaillent également plusieurs membres de personnel parlant l'arabe.

Ik ontken dat ik de baas van de algemene diensten van het leger naar aanleiding van de moeilijkheden onder de diverse diensten, heb ontboden.

Le Groupe interforces anti-terroriste (GIA) analyse la menace terroriste en Belgique. Ce service est placé sous la tutelle des ministres de l'Intérieur et de la Justice. Le cadre du GIA sera complété par du personnel de la police fédérale et de la Sûreté de l'Etat.

Il existe une coopération structurelle entre la Sûreté de l'Etat et le parquet fédéral, qui se fonde sur la loi du 30 novembre 1998 et sur le protocole d'accord entre les deux instances. Cette coopération a donné des résultats sur le terrain. Le parquet fédéral pourra faire appel à la Sûreté de l'Etat quand il est question de terrorisme.

Il faut comprendre la structure de la police intégrée avant qu'il puisse être répondu aux questions supplémentaires. La police intégrée se compose des polices locale et fédérale. La police fédérale comprend vingt-sept services judiciaires d'arrondissement (SJA) et sept directions centrales. Chaque SJA dispose d'effectifs pour la collecte d'information administrative spécialisée. Le service central est responsable de la coordination opérationnelle nationale et

gerechtelijke politie, bestaande uit 27 gedeconcentreerde gerechtelijke diensten – GDA, één per gerechtelijk arrondissement – en zeven centrale directies. Daaronder valt de directie Criminaliteit tegen personen, die onder meer de centrale dienst DJP Terrorisme en sekten bevat.

In iedere GDA werken onderzoekers in het domein van de gespecialiseerde bestuurlijke informatie-inwinning – artikel 105 van de wet op de geïntegreerde politie – en, indien het geval zich zou voordoen, in proactieve en reactieve terrorismeonderzoeken.

Conform artikel 102 van de wet op de geïntegreerde politie is de centrale dienst verantwoordelijk voor de nationale en de internationale operationele coördinatie van de inlichtingen en de ondersteuning van de 27 GDA's terzake.

Voorts is deze centrale dienst werkzaam in de conceptuele materie nopens het terrorisme. Het spreekt voor zich dat ook de lokale politie een belangrijke rol speelt bij het inwinnen van inlichtingen. Derhalve verzekert in ieder arrondissement de directeur-coördinator de coördinatie tussen de lokale politie, de terreindiensten van DGA en de terrorisme-onderzoekers van de GDA aan de hand van zijn opsporingsprogramma nopens de bestuurlijke inwinning van informatie. Daarnaast stuurt hij op basis van de ingewonnen informatie zijn bestuurlijke operaties. Indien de ingewonnen inlichtingen aanleiding kunnen geven tot een proactief of reactief gerechtelijk onderzoek, voert de gerechtelijke directeur met de antiterrorismeonderzoekers van zijn GDA het onderzoek onder leiding van de gerechtelijke autoriteiten. Dit concept heet Intelligence Lead Policing. Deze inleiding is noodzakelijk om de bijkomende vragen te kunnen beantwoorden.

De eerste vraag ging over het onderzoek naar de AEL. Het onderzoek werd gevoerd door de GDA Antwerpen die gesteund werd door de centrale dienst DJP Terrorisme die de coördinatie verzekerde met het buitenland en de andere GDA's. Bij de federale politie was er dan ook geen enkel probleem. Ook de uitwisseling van informatie tussen de federale politie en de GDA Antwerpen functioneerde goed, hoewel de lokale politie niet altijd de formulieren invulde die hiervoor voorzien zijn conform de gemeenschappelijke richtlijn MF/03 van de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken betreffende het informatiebeheer inzake gerechtelijke en bestuurlijke politie. De informatiestroom op zich heeft echter wel degelijk gefunctioneerd. De oefening op de luchthaven in Zaventem toonde geen enkele disfunctie binnen de algemene directie van de gerechtelijke politie aan.

De tweede vraag: het is fout te stellen dat ons land niet beschikt over een gespecialiseerde dienst. Zoals in de inleiding geschetst werd, zijn de gespecialiseerde onderzoekers verspreid over de 27 arrondissementen. Bovendien beschikt de federale politie over een gespecialiseerde steundienst op het centrale niveau. Indien nodig staan onderzoekers uit een bepaald arrondissement de collega's uit een ander arrondissement bij indien blijkt dat deze over een bijzondere expertise beschikken in een bepaalde materie.

Sinds de komst van het federaal parket, dat zelf federale onderzoeken voert, is de samenwerking nog versterkt. Een van de daartoe ingestelde tools is een wekelijkse vergadering tussen het federaal

internationale des renseignements. La police locale joue également un rôle à cet égard. Dans chaque arrondissement, un directeur-coordonateur coordonne le traitement de l'information recueillie de tous les services. Il peut en résulter l'ouverture d'une enquête judiciaire.

L'enquête relative à la LAE a été menée par le SJA Anvers en collaboration avec le service central DJP-Terrorisme qui a assuré la coordination avec les autres SJA ainsi qu'avec l'étranger. Par conséquent, aucun problème ne s'est posé à la police fédérale. Cela vaut aussi pour l'échange d'informations entre le SJA Anvers et la police locale. Lors de l'exercice à l'aéroport de Zaventem, aucun dysfonctionnement n'est apparu au sein de la direction générale de la police judiciaire.

Notre pays dispose d'enquêteurs spécialisés disséminés sur 27 arrondissements qui peuvent s'entraider si besoin est. De plus, il existe un service d'appui spécialisé au niveau central de la police fédérale. Afin de renforcer la collaboration entre tous les services concernés, une réunion hebdomadaire entre le parquet fédéral, le parquet de Bruxelles, le service central qui a une vue d'ensemble de toutes les enquêtes menées dans notre pays, le SJA Bruxelles et le GIA est organisée. A compter de ce mois-ci, le parquet d'Anvers et les enquêteurs antiterroristes du SJA Anvers participeront eux aussi à ces réunions une fois par mois. Le parquet fédéral envisage d'associer encore d'autres arrondissements à ces réunions. En outre, il organise des réunions concernant des dossiers concrets avec les services de police et les services de renseignements et de sécurité concernés. Une équipe européenne d'experts n'a pas constaté de dysfonctionnements à

parket, het lokaal parket van Brussel, de centrale dienst die een overzicht heeft van al de onderzoeken in het land, de GDA Brussel die als dienst in de hoofdstad de meeste terrorismedossiers behandelt, en de AGG, die aldus de nodige politionele en gerechtelijke inlichtingen verkrijgt om haar evaluatie van de dreiging te helpen te maken. Vanaf deze maand nemen ook het lokaal parket van Antwerpen en de terrorismeonderzoekers van de GDA Antwerpen eenmaal per maand aan die vergadering deel. Bovendien overweegt het federaal parket om in de toekomst ook nog andere arrondissementen bij die vergaderingen te betrekken.

Voorts worden er onder leiding van het federaal parket in concrete strafdossiers punctuele vergaderingen georganiseerd met de betrokken politiediensten en de betrokken inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

Het model van de federale politie werkt. Het grote voordeel van het gedeconcentreerd model is dat dezelfde politiemensen die instaan voor de gespecialiseerde bestuurlijke informatie-inwinning, indien nodig ook naadloos kunnen overgaan tot het voeren van een gerechtelijk onderzoek. Dat blijkt zowel uit de maatregelen van bestuurlijke politie, die steeds adequaat werden genomen, als uit de gerechtelijke dossiers, die met succes werden afgerond. In september 2003 heeft ons land het bezoek gekregen van een Europees team van experts dat geen disfuncties vaststelde bij de federale politie.

Het voorstel om binnen de federale politie één directeur aan te stellen, verdient net als alle andere voorstellen, nadere studie en analyse op meerwaarde.

Op de derde vraag kan ik het volgende antwoorden. De federale politie werkt in synergie samen met beide inlichtingendiensten, elk met een eigen doelstelling. Op het hoogste niveau is er maandelijks een overleg in het College inlichtingen en veiligheid, waar al die diensten elkaar ontmoeten met andere betrokken partners, zoals onder andere het crisiscentrum van de regering en het federaal parket.

Pour ce qui concerne l'augmentation des moyens en matière de lutte contre le terrorisme, comme nous avons eu l'occasion de le dire à la suite du Conseil des ministres spécial des 30 et 31 mars derniers, nous avons prévu des moyens supplémentaires tant pour le parquet général que pour la police judiciaire spécialisée. Il s'agit ici d'augmentations nettes de personnel.

J'en viens enfin à votre dernière question. Un grand rôle a été réservé au SJA en matière de police administrative spécialisée et de prévention d'activités terroristes, ainsi que, si nécessaire, en matière d'enquête sur les activités terroristes. La décision du gouvernement pour renforcer le SJA de Charleroi n'est pas basée sur une menace terroriste concrète mais sur une volonté de stimuler l'approche intégrée.

Voilà, monsieur le président, toute une série de renseignements concernant la lutte contre le terrorisme en Belgique. Vous savez que cela a été la priorité n° 1 dans le cadre du plan sécurité du gouvernement tel qu'il a été établi les 30 et 31 mars derniers.

la police fédérale en septembre 2003. La proposition visant à ne désigner qu'un seul directeur au sein de la police fédérale mérite d'être étudiée plus en détail.

La police fédérale collabore avec les deux services de renseignements. Tous les services se rencontrent mensuellement, et le centre de crise du gouvernement ainsi que le parquet fédéral participent à ces rencontres qui ont lieu dans le cadre d'une concertation au sein du collège Renseignements et Sécurité.

In uitvoering van wat op de bijzondere Ministerraad van maart jongstleden is afgesproken zullen het parket-generaal en de gespecialiseerde gerechtelijke politie bijkomende middelen ontvangen voor de bestrijding van het terrorisme. Deze middelen zullen vooral gebruikt worden om meer personeel in te schakelen.

Op uw laatste vraag kan ik antwoorden dat de Gerechtelijke Dienst Arrondissement (GDA) een belangrijke rol zal spelen. Maar de beslissing om meer middelen ter beschikking te stellen van de GDA van Charleroi heeft niets te maken met een concrete dreiging. Deze middelen zullen gebruikt worden

Pour terminer, permettez-moi de vous transmettre l'espoir du parquet fédéral d'être prochainement entendu par les commissaires pour expliquer l'évolution et le développement de la lutte intégrée contre le terrorisme en Belgique qui donne, nous semble-t-il, des résultats tout à fait positifs.

om de geïntegreerde benadering te bevorderen.

De bestrijding van het terrorisme vormt de topprioriteit van het veiligheidsplan van de regering. Tot slot wil ik nog zeggen dat het federaal parket hoopt dat het de commissieleden op de hoogte mag brengen van het verloop van de bestrijding van het terrorisme in ons land. Op dit terrein boeken we fraaie resultaten.

02.03 Tony Van Parys (CD&V): Mevrouw de vice-eerste minister, ik kan in geen enkele mate genoeg nemen met het antwoord dat u hebt verstrekt, ook niet met het antwoord dat klaarblijkelijk namens de minister van Binnenlandse Zaken naar voren is gebracht.

02.03 Tony Van Parys (CD&V): Je ne puis aucunement me satisfaire que la réponse qui a été donnée.

Ik ga drie elementen aanhalen.

Inzake de samenwerking tussen de diensten zegt men dat er geen vuiltje aan de lucht is. Ik wil wel, maar beide controlediensten van het Parlement, namelijk het Vast Comité van Toezicht op de Inlichtingendiensten en het Vast Comité van Toezicht op de Politiediensten, hebben het in hun rapporten aan het Parlement en in de hoorzitting in de Senaat uitdrukkelijk over versnippering van de dienst, spanningen en conflicten, problemen inzake uitwisseling van informatie en oorlog tussen de diensten. De voorzitter van het Vast Comité van Toezicht op de Inlichtingendiensten zegt dat een van de meest veronachtzaamde problemen die dringend moeten worden opgelost, het gebrek aan informatiedoorstroming is tussen de inlichtingendiensten en de politiediensten. Als in zoveel rapporten het controleorgaan van het Parlement dit telkens opnieuw aan het Parlement meedeelt, kan ik geen genoeg nemen met het antwoord van deze regering, waarbij er geen vuiltje aan de lucht zou zijn en de samenwerking perfect zou verlopen.

Selon la ministre, la coopération entre les services ne poserait aucun problème. A présent que les deux instances de contrôle du Parlement évoquent sans ambiguïté, dans leur rapport et à la suite d'une audition au Sénat, le morcellement des services, l'existence de tensions, voire d'une réelle guerre entre les services, je ne puis me satisfaire de la réponse selon laquelle tout irait pour le mieux dans le meilleur des mondes. La ministre prend une responsabilité considérable en ignorant les recommandations formulées par les instances de contrôle du Parlement. L'absence de coordination provoquera inévitablement des incidents dont la ministre et le gouvernement seront responsables.

Mevrouw de vice-premier, ik kan dit antwoord in geen enkele mate aanvaarden omdat degenen die namens het Parlement de controle doen op deze diensten, uitdrukkelijk het Parlement daaromtrent hebben geïnformeerd. U draagt een enorme verantwoordelijkheid als u al deze aanbevelingen naast zich neerlegt. Als de controledienst uitdrukkelijk spreekt over een oorlog tussen de diensten en een gebrek aan samenwerking, terwijl er volgens u geen vuiltje aan de lucht is, dan neemt u de verantwoordelijkheid op u dat alles inderdaad onder controle is. Dan moet u weten dat zodra dit gebrek aan samenwerking aanleiding geeft tot bepaalde incidenten dit valt onder uw verantwoordelijkheid en die van de regering.

A propos de la Sûreté de l'Etat, la ministre affirme que les cadres sont quasi complets. Il ne manquerait plus que le contraire soit vrai.

Ik kan dit dus niet aanvaarden. Ik begrijp niet dat men dit allemaal zonder meer naast zich neerlegt.

Eigenlijk geldt een beetje hetzelfde ten opzichte van de Veiligheid van de Staat. Dat was misschien nog het meest interessante aspect van uw antwoord. Wat hebt u eigenlijk gezegd? De enige positieve boodschap is eigenlijk dat het kader bijna integraal is ingevuld. Het zou er nog maar aan mankeren dat het kader nu nog niet zou zijn

ingevuld!

02.04 Laurette Onkelinx, ministre: Lors de la discussion budgétaire, j'avais déjà dit que, dans le cadre du budget 2004, l'augmentation au profit de la Sûreté de l'Etat avait été conséquente. Nous allons continuer parce que c'est nécessaire. Tant devant la direction que devant le personnel de la Sûreté de l'Etat, j'ai expliqué que, à la suite du master plan, il y aurait une priorité pour la Sûreté de l'Etat dans le cadre du budget 2005, monsieur Van Parys.

02.04 Minister **Laurette Onkelinx**: In de begroting 2004 werden de middelen voor de Veiligheid van de Staat aanzienlijk opgetrokken, en dat blijft zo, want het is nodig. Ik heb de leden van de Staatsveiligheid uitgelegd dat hun dienst prioritair zou worden behandeld.

02.05 Tony Van Parys (CD&V): Priorité pour la Sûreté de l'Etat ...

02.06 Laurette Onkelinx, ministre: Nous allons faire mieux que ce que vous aviez fait à l'époque!

02.07 Tony Van Parys (CD&V): Mevrouw, de vice-eerste minister, u spreekt over een priorité, maar dan moet u eens de analyse maken van het verslag van de superministerraad. De Veiligheid van de Staat komt daar zelfs niet in voor.

02.07 Tony Van Parys (CD&V): Une priorité? Le rapport du superconseil des ministres ne souffle mot de la Sûreté de l'Etat.

02.08 Laurette Onkelinx, ministre: Pas du tout, monsieur Van Parys! Je peux comprendre que l'on ait envie de faire sa publicité sur le sujet mais c'est inexact!

02.08 Minister **Laurette Onkelinx**: Helemaal niet, mijnheer Van Parys.

02.09 Tony Van Parys (CD&V): Er staat geen woord over de Veiligheid van de Staat in het verslag van de superministerraad over de Veiligheid. Men moet dat maar kunnen klaarspelen: een superministerraad over Veiligheid en Justitie, vergeten groep de Staatsveiligheid, begrotingscontrole nul.

U hebt dat ook in uw antwoord gezegd. Het enige dat u van de regering hebt bekomen, is dat er een evaluatie zal worden gemaakt van de middelen die zullen worden ingezet. Voor bijkomende middelen is dat echter nul, mevrouw de minister.

02.10 Laurette Onkelinx, ministre: C'est une augmentation!

02.11 Tony Van Parys (CD&V): Dat is naar mijn aanvoelen het fundamentele probleem. Het probleem is dat deze regering op dit ogenblik ingevolge onderlinge tegenstellingen eigenlijk niet weet waar zij naartoe moet met de Veiligheid van de Staat. Die fundamentele keuze durft en wilt u niet maken, omdat er een enorme druk is van de politiediensten om het inlichtingenwerk in te palmen en de Veiligheid van de Staat buitenspel te zetten. U mag daaraan niet toegeven.

02.11 Tony Van Parys (CD&V): Le problème fondamental est que le gouvernement est tellement divisé qu'il ne sait pas trop quelle orientation imprimer à la Sûreté de l'Etat et qu'il ne s'attelle pas aux problèmes qui se posent, alors que cette matière devrait constituer une priorité.

Ik stel tot mijn bijzonder groot ongenoegen vast dat de fundamentele problemen die blijken uit rapporten van experts, door deze regering niet worden aangepakt. Het gaat nochtans over een materie die absoluut een prioriteit zou moeten zijn. Het is in de boodschap wel een prioriteit, maar niet in de realiteit van de beschikbare middelen en het aanpakken van het gebrek aan coördinatie. Ik verwijs naar de fundamentele bedenkingen van het Comité I, die luiden dat de coördinatie tussen de diensten slecht verloopt bij gebreke aan aansturing door de regeringstop. Vier jaar na elkaar zegt het Vast Comité van Toezicht op de Inlichtingendiensten dat er geen aansturing en geen richtlijnen zijn.

Je déposerai donc une motion.

Vandaar dat ik een motie voorbereid die ik naar aanleiding van deze interpellatie wil indienen.

Motions

Moties

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.
Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Tony Van Parys, Mark Verhaegen et Jo Vandeurzen et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de M. Tony Van Parys
et la réponse de la vice-première ministre et ministre de la Justice,
demande au gouvernement
de charger immédiatement le Collège du Renseignement et de la Sécurité de prendre les mesures et directives nécessaires à la répartition des tâches, à la coordination et à la transmission des informations entre la Sûreté de l'Etat, le SGR et la police fédérale."

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Tony Van Parys, Mark Verhaegen en Jo Vandeurzen en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heer Tony Van Parys
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Justitie,
vraagt de regering
het College van inlichtingen en veiligheid onmiddellijk de nodige richtlijnen en maatregelen te doen nemen voor de taakverdeling, de coördinatie en de informatiedoorstroming tussen de Veiligheid van de Staat, ADIV en de federale politie."

Une motion pure et simple a été déposée par M. Eric Massin.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Eric Massin.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.
Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

03 Question de Mme Marie Nagy à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "les poursuites des tagueurs et les condamnations qui leur sont infligées" (n° 2904)

03 Vraag van mevrouw Marie Nagy aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de vervolging en veroordeling van taggers" (nr. 2904)

03.01 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le président, madame la ministre, une carte blanche du journal "Le Soir" du 28 avril dernier faisait état d'une condamnation à un an d'emprisonnement ferme, rendue par la cour d'appel de Bruxelles, à l'encontre de trois tagueurs qui avaient effectué des graffitis sur les bus de la STIB et dans la station de métro Simonis. Ces trois personnes étaient âgées d'environ 18 ans au moment des faits, commis voici six ans.

A une époque où l'on parle, d'une part, de remèdes à trouver à la surpopulation carcérale et, d'autre part, d'alternatives plus adéquates que l'emprisonnement en fonction des infractions commises, cette condamnation me surprend. Votre note de politique générale promeut des alternatives à la poursuite et à la privation de liberté. Vous affirmez vous-même que la peine d'emprisonnement ne constitue pas toujours une réponse adéquate à la délinquance, qu'elle doit rester limitée aux cas absolument nécessaires et qu'elle doit être l'ultime

03.01 Marie Nagy (ECOLO): De krant "Le Soir" meldde dat taggers tot een jaar effectieve gevangenisstraf werden veroordeeld. In tijden van overbevolkte gevangenissen verwondert die veroordeling me. Uw beleidsnota breekt een lans voor alternatieven voor de vrijheidsberoving.

Hoewel die tags een beschadiging van goederen zijn, lijkt het me niet aangewezen die jongeren achter de tralies te zetten. Het gaat immers niet om een

remède. Vous préconisez de mettre l'accent sur des alternatives à la peine d'emprisonnement.

Il est vrai que les tags constituent une dégradation des biens et, même s'ils émanent de jeunes en besoin d'expression, il est important que ceux-ci réalisent que ce besoin d'expression ne peut pas être satisfait en dégradant le bien d'autrui. Cependant, l'enfermement carcéral de ces jeunes me semble, dans le cas présent, totalement inadéquat, dans la mesure où il n'a aucun caractère ni réparateur, ni pédagogique mais qu'il est uniquement répressif. Dès lors, j'aimerais connaître les instructions que vous donnez aux parquets concernant ce type d'infraction. Préconisez-vous les poursuites ou plutôt des alternatives aux poursuites? Ne pensez-vous pas qu'il devient urgent de préconiser d'autres types de sanctions que celle de l'emprisonnement?

Dans votre note de politique générale, vous affirmez que l'accent sera porté sur la promotion des alternatives à la peine privative de liberté et plus particulièrement la médiation, la probation et la peine de travail. Or, ce jugement rendu récemment par la cour d'appel de Bruxelles va complètement à l'encontre de ce choix. Madame la ministre, avez-vous une réponse pratique au problème qui se pose dans le cas d'espèce?

Je reconnais que ces questions sont délicates puisqu'il s'agit d'un jugement de la cour d'appel mais je vous interroge essentiellement sur les instructions que vous donnez et sur la manière dont vous considérez ce type de problème. Si le jugement est confirmé – ce qui, je l'espère, ne sera pas le cas puisqu'une demande de grâce est introduite –, cela posera des problèmes d'enfermement. Ce délit, bien sûr, doit être réparé et puni mais un an d'emprisonnement ferme me semble inadéquat.

03.02 Laurette Onkelinx, ministre: Monsieur le président, je reprendrai les propos de Mme Nagy en rappelant qu'il n'appartient évidemment pas à un ministre de la Justice, en raison du principe de la séparation des pouvoirs, de commenter des décisions prononcées par les cours et tribunaux.

Mais indépendamment du cas d'espèce, il est important de noter que la loi votée le 25 mars dernier, modifiant la nouvelle loi communale va dans le sens préconisé par Mme Nagy. En effet, cette loi a abrogé l'arrêté royal du 29 décembre 1945 portant interdiction des inscriptions sur la voie publique. Il s'ensuit que, dès l'entrée en vigueur de cette loi, les faits visés par cet arrêté royal seront dépénalisés et ne pourront plus faire l'objet de peines privatives de liberté mais seulement de sanctions administratives infligées par les communes.

A partir de l'entrée en vigueur de la loi, ne pourront plus être poursuivis pénalement que les faits repris à l'article 526 du Code pénal, à savoir la dégradation de monuments, statues et autres objets destinés à l'utilité ou à la décoration publique et élevés par l'autorité publique ou qui sont placés dans des édifices publics. Encore, de tels faits pourront également donner lieu à des amendes administratives à l'exclusion de toute sanction pénale si l'autorité communale prévoit, dans un règlement, la possibilité d'assortir de tels faits d'une amende administrative et pour autant que le parquet ne s'oppose pas au

herstelmaatregel of een pedagogische maatregel, enkel het repressieve element is aanwezig.

Welke onderrichtingen geeft u aan de parketten voor dat soort strafbare feiten? Moet niet aan andere straffen dan opsluiting worden gedacht? Wat bent u met betrekking tot die veroordeling, die tegen uw verklaringen ingaat, van plan?

03.02 Minister Laurette Onkelinx: Vooreerst wil ik erop wijzen dat het de minister niet toekomt commentaar op rechterlijke beslissingen te leveren.

Afgezien van het onderhavige geval, gaat de op 25 maart jongstleden aangenomen wet tot wijziging van de nieuwe gemeentewet in de door u gewenste zin, aangezien zij de besluitwet van 29 december 1945 houdende verbod tot het aanbrengen van opschriften op de openbare weg opheft.

Zodra die wet in werking treedt, zullen enkel de feiten bedoeld in artikel 526 van het Strafwetboek nog strafrechtelijk kunnen worden vervolgd; voornoemde feiten kunnen enkel nog administratief door de gemeenten worden

prononcé d'une amende dans le mois de la réception du procès-verbal.

Dans l'état actuel de la loi, les sanctions administratives se limitent à des amendes et à des suspensions ou à des retraits d'autorisations administratives. Toutefois, la loi ménage la possibilité de faire application d'une logique réparatrice dans le cadre du système de médiation. Aux termes de cette loi, le conseil communal peut prévoir une médiation, laquelle je cite: "a pour seul objet de permettre à l'auteur de l'infraction d'indemniser ou de réparer le dommage qu'il a provoqué".

De manière plus générale, je suis bien évidemment en faveur de la promotion d'alternatives aux poursuites et aux peines privatives de liberté. Je rappelle que la volonté politique de promouvoir des réactions autres que la répression et l'enfermement s'est manifestée depuis au moins dix ans. En effet, ont été adoptées notamment la loi du 11 juillet 1994 qui introduisait le principe de la médiation pénale et le travail d'intérêt général et la loi du 17 avril 2002 instaurant la peine de travail comme peine autonome. L'abrogation de l'arrêté royal du 29 décembre 1945 constitue un pas supplémentaire dans ce sens.

Ce qui importe aussi aujourd'hui, c'est de constater dans la société un changement de mentalité sur ce qui constitue une réponse appropriée de l'Etat à un acte infractionnel; la formation et la sensibilisation du milieu judiciaire me paraissent à ce sujet des leviers importants. Ce travail fait partie des missions du Conseil supérieur de la Justice et des maisons de justice avec lesquelles nous travaillons à de nouveaux programmes de formation.

03.03 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le président, je remercie la ministre pour sa réponse. Ce qui est assez frappant dans le cas d'espèce, c'est le retard pris entre le moment de la commission des faits et le dernier jugement: six ans, c'est long surtout que ces personnes ont certainement changé entre-temps.

Mais j'entends bien la réponse de la ministre et j'espère qu'on ne remplacera pas la sévérité en matière de graffitis et/ou de tags, qui va jusqu'à une peine d'un an de prison ferme, par des amendes mettant en difficulté les auteurs d'un acte à réparer en les enfermant dans une dette au montant astronomique. Je pense que le plus important en la matière est la notion de réparation et son caractère pédagogique: faire prendre conscience de la dégradation du bien d'autrui, public ou privé.

Il convient de veiller à ce que la peine n'entraîne pas une conséquence plus lourde que pour d'autres méfaits plus graves. Un an d'emprisonnement me paraît assez surprenant quand on voit que des atteintes aux personnes n'engendrent pas une peine aussi lourde.

Madame la ministre, nous jugerons lors de l'application de la loi sur les sanctions administratives, mais j'espère que nous ne tomberons pas dans ce travers d'amendes trop importantes. J'insiste sur l'objectif visé qui doit avoir un caractère réparateur et pédagogique: il ne faut pas l'occulter par une action uniquement répressive, au risque

bestraft, op voorwaarde dat het parket zich daar niet tegen verzet.

In de huidige stand van de wetgeving beperken de sancties zich voornamelijk tot boetes, maar tevens wordt in een mogelijkheid tot vergoeding van de geleden schade voorzien.

Over het algemeen verkies ik alternatieve straffen boven strafrechtelijke vervolging en vrijheidsstraffen. Al tien jaar lang is de politieke wil aanwezig om het opleggen van dergelijke straffen te bevorderen, met name via de wet van 11 juli 1994, die het beginsel van de strafbemiddeling en de dienstverlening invoerde, en de wet van 17 april 2002 die de werkstraf als autonome straf invoerde.

Op dat vlak tekent er zich een duidelijke mentaliteitswijziging af. De opleiding en de sensibilisering van de gerechtelijke kringen op dat vlak behoren tot het takenpakket van de Hoge Raad voor de Justitie en de justitiehuisen.

03.03 Marie Nagy (ECOLO): In het onderhavige geval wil ik wijzen op het tijdsverloop tussen het moment waarop de feiten gepleegd werden en het vonnis: in die zes jaar zijn de daders mogelijk van standpunt veranderd.

Ik heb uw antwoord goed begrepen, maar hoop dat de strenge uitspraak - een jaar effectieve gevangenisstraf - niet vervangen zal worden door buitensporige boeten. Wat belangrijk is, is het goedmaken van wat misdaan werd, en dat is een pedagogisch vraagstuk. Er mag geen zwaardere straf opgelegd worden dan wat gebruikelijk is voor andere, ernstiger feiten. Ik hoop dus dat men niet de vergissing zal begaan om te zware boeten op te leggen. Het mag niet de bedoeling zijn dat de pedagogische dimensie, het

d'entraîner l'auteur dans d'autres faits de délinquance, voire dans des situations d'où il devient impossible de s'extirper. N'oublions pas que ces actes sont commis dans des tranches d'âge qui méritent de leur accorder une seconde chance.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

04 Interpellatie van de heer Mark Verhaegen tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de drugsplantages en de bestrijding van het drugsbeleid" (nr. 343)

04 Interpellation de M. Mark Verhaegen à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la culture de stupéfiants et la lutte contre la politique en matière de drogues" (n° 343)

04.01 Mark Verhaegen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil eerst en vooral zeggen dat de titel van mijn interpellatie nogal ongelukkig is geformuleerd. Het eerste deel handelt over de bestrijding van cannabisplantages en het tweede deel over de stand van zaken met betrekking tot het luik cannabis in het drugsbeleid.

Als burgemeester en als voorzitter van de politiezone Zuiderkempen maak ik dagelijks mee dat wij op het terrein worden geconfronteerd met heel wat uitwassen van een lakse en onduidelijke drugswet. We worden daarmee op straat, in scholen, in het uitgangsleven en zelfs tot in de huiskamer toe geconfronteerd. Die wet ontnemt heel wat verontruste ouders de moed en die wet wordt door parketten als onbruikbaar bestempeld. De onduidelijkheid omtrent begrippen als openbare overlast, problematisch gebruik enzovoort heeft zelfs tot vrijspraken geleid. Enige tijd geleden werd hierover nog een vraag gesteld in de plenaire vergadering.

De mensen onthouden het volgende. De regering laat duizenden brochures maken op kosten van de belastingbetaler, waarna een rechtbank uit Namen iemand die betrapt werd met cannabis vrijspreekt zogezegd omdat de betrokkene niet meer in staat was te weten wat wel of niet mocht, dus precies omwille van de enorme onduidelijkheid in de wetgeving. Het is volgens mij ook de eerste keer dat een rechter de houding van de uitvoerende macht inroept om het geklungel in legislatief werk en de communicatie hieromtrent als reden voor vrijpraak aan te houden. Als precedent kan dit zeker tellen.

De harde cijfers leren ons dat het gebruik van hasj onverminderd zijn opmars voortzet. Deze trend die internationaal begon in de jaren '90 wordt niet omgebogen door het gedoogbeleid. Ik stel integendeel vast dat wij verder en verder verzinken in het moeras. Wat nog veel erger is, is dat wij onschuldigen mee de dieperik insleuren terwijl onze buurlanden systematisch uit dit moeras kruipen.

In het kader van een internationale bevraging voerde de RUG een studie uit met betrekking tot jongeren en gezondheid. Een groot aantal vijftien- tot achttienjarigen werd ondervraagd. De resultaten tonen een duidelijke evolutie aan tussen 1996 en 2002. Daaruit blijkt dat een stelselmatige groei is van jongeren die in contact zijn gekomen met cannabis. Er is met name een stijging bij de jongens van 27 naar 37% en bij de meisjes van 17 naar 28%.

De laatste vijf jaar steeg het aantal leerlingen in het secundair onderwijs dat cannabis gebruikte van 15 naar 25%. Dit werd

herstel, compleet in de schaduw gesteld wordt door een louter repressief optreden.

04.01 Mark Verhaegen (CD&V): L'intitulé de mon interpellation est assez malheureux. La première partie traite de la lutte contre les plantations de cannabis, la deuxième de la situation de la composante "cannabis" dans la politique en matière de stupéfiants.

L'imprécision de la loi sur les stupéfiants issue du gouvernement arc-en-ciel est cause d'énormes problèmes. Le gouvernement consacre le peu de moyens dont il dispose à la diffusion de milliers de brochures destinées à expliquer la loi à la population, mais un tribunal acquitte un prévenu parce que la législation est tellement vague et complexe qu'il ne pouvait pas savoir qu'il commettait une infraction. Voilà un précédent qui compte.

En attendant, le nombre de jeunes qui entrent en contact avec le cannabis augmente spectaculairement, comme le démontrent plusieurs études. Un quart des écoliers flamands de l'enseignement secondaire ont consommé du cannabis un jour, contre seulement 15% en 1999. Nous ne cessons de nous enfoncer alors que les pays qui nous entourent s'en sortent de mieux en mieux.

Le nombre de plantations de cannabis est en nette augmentation. La loi permet à chaque consommateur de posséder un plant. C'est la porte

aangewakkerd door de drugswet van januari 2001. Door deze drugswet en de valse idee van het gedoogbeleid neemt het fenomeen echt angstaanjagend toe en op steeds jongere leeftijd. Deze drugswet bepaalt dat een meerderjarige drie gram cannabis op zak mag hebben. Hij mag ook thuis één plant hebben. Drugs worden dus gedoogd, het hek is van de dam.

De praktijk toont aan dat bijvoorbeeld in de Kempen – ik ben van het arrondissement Turnhout – het aantal illegale cannabisplantages enorm toeneemt. Geen dag gaat voorbij of een hennepeler loopt tegen de lamp. De politie, en vooral de politie uit de meer noordelijke zones, zit met de handen in het haar. Zij zeggen mij dat aangehouden en doodleuk komen vertellen dat zij zich van geen kwaad bewust zijn. Zij denken dat softdrugs legaal zijn. Daarenboven stimuleert de toegelaten huisteelt de productie aanzienlijk.

Het wordt helemaal aberrant wanneer wij moeten vaststellen dat dit waanidee door paars – ditmaal zonder een groen alibi – de wereld wordt ingestuurd: cannabisbezit blijft strafbaar, maar iedereen die een strafbaar feit pleegt, probeert men de juridische zekerheid te geven dat daarop niet kan worden gereageerd door het openbaar ministerie. Het gevolg daarvan is dat in vele lege loodsen, afgelegen panden, kelderruimten en zelfs zolderkamers – dat las ik vanmorgen in de krant – hennep wordt geteeld. Politiediensten botsen op professionele installaties met luchtafzuiging. Onze handhavers van de veiligheid botsen ook op automatische bevoeiingssysteem, peperdure verlichting tot zelfs kleine waterzuiveringinstallaties.

Ik zou bijna zeggen: hennepsteelt is goed voor het milieu. Met dit milieu bedoel ik echter duidelijk een aantal drugsbaronnen, spookfirma's en de georganiseerde criminaliteit die een lucratieve zaak op het spoor is gekomen en een extra geldgewin gevonden heeft. Blijkbaar valt er volgens de perceptie in België veel geld te verdienen met het kweken van cannabisplanten. Deze plantjes worden dan uiteraard clandestien verwerkt tot weed – de gedroogde bloemtopjes –, of hasj – de geperste hars.

Mevrouw de minister, collega's, deze interpellatie is eigenlijk ingegeven door een oprechte bezorgdheid vanuit een praktijk die ik nu al meer dan 20 jaar uitoefen als burgemeester op het platteland. Het platteland wordt de jongste jaren, ik zou bijna zeggen de laatste maanden, geconfronteerd met echt miserabele toestanden van fysieke geweldpleging en terreur door junks, meestal onder invloed. Een grootmoeder vertelde mij dat zij door haar kleindochter werd afgerammeld tot ze geld gaf. Ik heb ook gehoord van een zoon die zijn eigen ouders laat overvallen door haveloze lotgenoten.

Op die manier ontstaat er een spiraal van geweld. Junkies die criminele feiten plegen komen immers binnen de kortste keren opnieuw op straat terecht omdat Justitie niet de wettelijke mogelijkheid heeft om ze vast te houden.

Ik wil mij vandaag in dit betoog beperken tot de jonge mensen die experimenteren met hasj. Dat is een groep die nog vrij goed te kneden is, niet door gewoon inpraten, maar door een verplichte therapie om van hun verslaving af te geraken. Hiervoor moet dan ook de nodige opvangruimte gecreëerd worden.

ouverte à tous les excès. La police découvre quotidiennement une plantation dont les propriétaires pensent le plus souvent qu'ils n'ont rien à se reprocher, convaincus qu'ils sont que le gouvernement arc-en-ciel a légalisé les drogues douces.

Les cultivateurs de cannabis recourent aux moyens les plus sophistiqués et s'approprient les endroits les plus divers. Ils vont parfois jusqu'à mettre en place leur propre système d'épuration des eaux. Tout ceci va de pair avec la mafia de la drogue, des firmes fantômes et le crime organisé. La culture du cannabis semble être une activité très lucrative.

Mon interpellation m'est inspirée par une préoccupation sincère. Imprécise, la législation autorise les consommateurs potentiels de drogue à multiplier les expériences. Quels responsables politiques auront le courage de renverser la vapeur? On observe aujourd'hui, dans la campagne campinoise, des situations navrantes.

Les consommateurs de drogues commettent souvent des actes de violence et des vols. Il est frustrant de constater que, quand ils sont interpellés pour ces faits, ils sont relâchés sur-le-champ, la justice ne disposant pas de base légale pour les garder en détention. Les jeunes consommateurs de haschisch ne sont pas perdus, mais il est urgent de créer plus de places d'accueil pour cette catégorie. Ils doivent, si nécessaire sous la contrainte, être remis sur la bonne voie.

La ministre envisage-t-elle de revoir la loi sur les drogues de février 2003 ainsi que la politique de tolérance vis-à-vis du cannabis? Va-t-elle enfin mener une politique efficace de lutte contre les drogues douces? Comment entend-elle éviter que

Mevrouw de minister, uit bezorgdheid om zo veel leed en omdat ik niet wens dat deze havelozen bij u of bij iemand anders aan de deur zouden staan, moeten we de verdwaalden op het juiste pad helpen, desnoods manu militari. Daarom heb ik de volgende vijf vragen.

Mevrouw de minister, ten eerste, bent u zinnens de drugswet en het gedoogbeleid voor cannabis herzien?

Ten tweede, zult u eindelijk een krachtdadig beleid voeren tegen "softdrugs"?

Ten derde, hoe zult u vooral de jonge mensen verhinderen om zonder gewetensproblemen de grens over te trekken om er straffe belgowed te kopen?

Ten vierde, hoe zult u drugsdelinquenten verplicht laten opnemen om ze te laten afkicken?

Ten vijfde, hoe wordt voorzien in de nodige opvangruimte hiertoe?

04.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, het drugbeleid zoals het tijdens de vorige legislatuur werd uitgetekend, is geënt op dezelfde principes als die welke aan de basis lagen van de gemeenschappelijke richtlijn die op 8 mei 1998 mede werd ondertekend door de toenmalige minister van Justitie, Tony Van Parys.

Net zoals in 1998 waren voor de regering in 2003 de doelstellingen: het ontraden en het terugdringen van het gebruik en het afremmen van nieuwe gebruikers, de bescherming van de samenleving, de verantwoordelijkheid van de drughulpverlening in het kader van de sociale regulering, de aanvaarding van de strafrechtelijke benadering als ultimum remedium en een geregelde evaluatie van het resultaat van de maatregelen.

Deze concordantie is niet uitzonderlijk. Wie een vergelijking maakt van het drugbeleid zoals het ook in de ons omringende landen wordt gevoerd, zal ook dergelijke parallellen vaststellen. Er zijn nu eenmaal geen twintig verschillende manieren om een aanvaardbaar en redelijk drugbeleid te voeren.

Er is in België geen sprake van enig gedoogbeleid. Drugs worden immers niet op grote schaal gedoogd voor grote groepen van mensen. In Nederland wordt wel een dergelijk gedoogbeleid gevoerd. Iedereen kan duidelijk de verschillen merken tussen de Nederlandse en de Belgische aanpak.

Er is in België duidelijk sprake van een realistische, geïntegreerde benadering, waarbij het gebruik van drugs vooral als een probleem van volksgezondheid wordt beschouwd. In dat verband worden de preventie voor de niet-gebruikers en de niet-problematische gebruikers alsmede de zorgverlening, risicobeperking en herintegratie voor de problematische gebruikers als meest belangrijke instrumenten beschouwd. Het moet immers de eerste bedoeling zijn het druggebruik te ontmoedigen en te beperken en het aantal nieuwe druggebruikers te doen dalen.

In tweede orde is er ook de bescherming van de samenleving en de

des personnes passent la frontière pour acheter la marihuana produite en Belgique, qui est plus forte? Les auteurs de délits liés à la drogue seront-ils contraints à être pris en charge dans un centre de désintoxication? Les places nécessaires seront-elles créées?

04.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: La politique en matière de drogue, telle qu'élaborée sous la législature précédente, s'inscrit dans le prolongement de la directive que M. Tony Van Parys, ministre de la Justice à l'époque, a cosignée le 8 mai 1998. Les objectifs sont restés les mêmes : dissuader les consommateurs de drogues potentiels et réduire la consommation de drogues, protéger la société, ne recourir aux poursuites pénales qu'en dernier recours et évaluer régulièrement les résultats des mesures adoptées. Dans les pays voisins du nôtre, une politique analogue est également menée.

En Belgique, il n'est pas question de politique de tolérance. Sur ce plan, il y a une distinction très nette entre l'approche belge et l'approche néerlandaise. En Belgique, on peut parler d'approche réaliste, la consommation de drogues étant considérée comme un problème de santé publique. Chez nous, l'accent est mis sur la prévention en ce qui concerne les non-consommateurs et ceux qui ne sont pas des consommateurs à problème, et sur les soins à dispenser aux consommateurs à problème et leur réinsertion. En outre, il est prêté attention à la

burgers die met het fenomeen drugs worden geconfronteerd, alsook de hulp aan de verslaafden om zo goed mogelijk te leven ondanks de drugs.

De mogelijkheden voor de Justitie om in te grijpen tegen het gebruik van drugs, zijn bijzonder beperkt. Vandaar is het onrealistisch om van Justitie te verlangen dat zij de enige hefboom is voor de maatschappelijke regulering op dat vlak.

Er is momenteel geen reden om de drugwet te wijzigen. Bij de veranderingen die vorig jaar werden aangebracht, werd immers de bestaande praktijk ingepast in de wetgeving. Tot dan was er alleen een strenge strafwet en een soepele rondzendbrief, die haaks op elkaar stonden, wat zorgde voor een verschillende aanpak in de verschillende gerechtelijke arrondissementen. De strafwet, in het bijzonder de wet van 24 februari 1921, voorzag toen voor het gebruik van drugs in gevangenisstraffen van drie maanden tot vijf jaar en geldboetes van 1.000 euro tot 100.000 euro, te vermenigvuldigen met 5, of een van die straffen alleen. Daarbij werd niet het minste onderscheid gemaakt tussen de diverse soorten drugs. Men riskeerde zodoende een even zware straf voor het bezit van enkele grammen cannabis als voor enkele grammen cocaïne of heroïne. Die strengheid van de wet werd sterk afgezwakt in de rondzendbrief van 1998, doordat aan de parketten werd opgelegd om het bezit van cannabis voor eigen gebruik te beschouwen als een wanbedrijf waaraan de laagste prioriteit moest worden gegeven. Die houding werd aanschouwelijk gemaakt door voor te schrijven dat dergelijke inbreuken moesten worden genoteerd in de vorm van vereenvoudigde processen-verbaal. Die processen-verbaal moesten zelfs bewaard worden bij de politiediensten. Zij dienden slechts maandelijks in de vorm van een listing aan het parket te worden bezorgd.

Die benadering, hoe goed bedoeld ook, heeft gezorgd voor een grote diversiteit in de aanpak door de verschillende parketten. Het criminaliteitsbeeld in de verschillende gerechtelijke arrondissementen is immers zeer verschillend. Dat betekent dan ook dat de prioriteiten in elk van de arrondissementen anders liggen. Dat heeft tot gevolg dat het begrip "laagste prioriteit" in elk arrondissement een andere dimensie heeft.

Er was toen op het terrein een grote rechtsonzekerheid bij de burgers. Dezelfde inbreuk werd anders afgehandeld naargelang van de plaats waar deze werd gepleegd. Door de wijziging van de wet in mei 2003 werd die onzekerheid grotendeels weggenomen. Tevens werden de theorie – de wet – en de praktijk – de afhandeling door de parketten – beter op elkaar afgestemd. Er werd in drie soorten misdrijven voorzien. Ten eerste, de invoer, vervaardiging, aanschaf en bezit van drugs voor eigen gebruik en de teelt van cannabis voor eigen gebruik. Ten tweede, de invoer, vervaardiging, aanschaf en bezit van drugs, die gepaard gaat met een verzwarende omstandigheid. Ten derde, alle andere inbreuken op de drugswet.

Er werd voor de bestraffing in verlaagde straffen voorzien voor het bezit van cannabis, met een aanpassing wanneer dat bezit gepaard gaat met overlast. Er werd wel in strengere straffen voorzien voor inbreuken inzake verkoop. Thans is immers de rechtbank verplicht zowel een gevangenisstraf als een geldboete op te leggen wanneer er drugs verkocht worden. Vroeger kon één van beide straffen.

protection des citoyens et au soutien des toxicomanes de façon qu'ils puissent vivre le mieux possible malgré leur problème de drogue.

La Justice dispose de moyens limités pour combattre la consommation de drogues. Il est donc irréaliste d'attendre d'elle qu'elle soit le seul levier de la régulation de ce phénomène.

Aucune raison ne justifie de modifier la loi sur les drogues pour l'instant. Dans le cadre des modifications qui ont été apportées l'an dernier, la pratique existante a en effet été insérée dans la législation. Jusqu'alors, la combinaison d'une loi pénale stricte et d'une circulaire souple menait à une approche différente dans les différents arrondissements judiciaires. La loi pénale ne distinguait pas les différents types de drogues. La possession de quelques grammes de cannabis était passible d'une peine aussi lourde que la possession de quelques grammes de cocaïne ou d'héroïne. La sévérité de la loi a toutefois été atténuée par la circulaire de 1998, qui précisait qu'il fallait accorder la priorité la plus faible aux poursuites pour la possession de cannabis pour consommation personnelle. Des infractions de ce type devaient être consignées sous la forme de procès-verbaux simplifiés, et transmises mensuellement au parquet sous la forme d'une liste. La notion de "priorité la plus faible" laissait trop de place à l'interprétation et menait à l'insécurité juridique. La modification de la loi de 2003 a supprimé en grande partie cette insécurité. Une différence a été établie entre trois types d'infractions: l'importation, la production, l'acquisition et la possession de drogues pour consommation personnelle et la culture de cannabis pour consommation personnelle; l'importation, la production,

Tevens werd voorzien in een wettelijke regeling – dus precies niet via een rondzendbrief – van de wijze waarop de registratie van mogelijke inbreuken moet gebeuren. Doordat een aantal bekommernissen dat vroeger in een rondzendbrief werd vertaald nu in een wettelijke regeling naar voren komt, is een grotere eenvormigheid gegarandeerd. Spijtig genoeg werd destijds niet altijd even goed gecommuniceerd over die verbeteringen. De boodschappers waren soms minder duidelijk dan de boodschap zelf. Dat effect werd versterkt doordat vanuit bepaalde politieke hoeken opzettelijk verkeerde interpretaties de wereld werden ingestuurd.

Toch durf ik van op deze plaats toe te geven dat er nog altijd enkele problemen zijn. Dat is dan ook de reden waarom op dit moment gewerkt wordt aan de aanpassing en bijsturing van de recente rondzendbrief, waarbij zal worden tegemoetgekomen aan een aantal praktische uitvoeringsmoeilijkheden.

Het gaat onder meer over de definiëring van de begrippen “problematisch gebruik” en “maatschappelijke overlast”. Deze noties zijn van belang voor de manier van registratie van de wetsovertreding. Binnen een paar weken zal de nieuwe tekst en de rondzendbrief klaar zijn.

De drugshandel is een deel van het takenpakket van Justitie, temeer daar deze steeds meer kan worden gesitueerd binnen de georganiseerde criminaliteit. Ik verwijs onder meer naar de opmars van de synthetische drugs. Steeds meer wordt vastgesteld dat België samen met Nederland een belangrijkere rol gaat spelen bij de aanmaak van XTC. De druglabo's die ondertussen werden opgerold, wijzen op duidelijke criminele connecties tussen België en Nederland. Ik verwijs hierbij ook naar de hoeveelheden cocaïne en heroïne die onderschept worden in onze havens. Zij zijn een veelvoud van hetgeen werkelijk bestemd is voor de Belgische markt. Hetzelfde kan worden gezegd van de handel en de teelt in cannabis. Er worden steeds meer cannabisplantages in België ontdekt.

In de recente kadernota “Justitie-Veiligheid” worden dan ook een aantal maatregelen opgesomd omtrent de aanpak van de handel in precursoren, de kostbaarheid van de transportinfrastructuur, specifieke maatregelen inzake de strijd tegen synthetische drugs en trafiek in de grensstreek. In nauw overleg met én onder de coördinatie van de federale procureur en het College van procureurs-generaal zullen de politiediensten, de diensten van de douane en accijnzen en de cel “precursoren” een specifiek actieplan uitwerken voor de strijd tegen de productie en handel van synthetische drugs.

l'acquisition et la possession de drogues associées à des circonstances aggravantes; toutes les autres infractions à la loi sur les drogues (vente, exportation, transit, etc.).

Les peines sanctionnant la détention de cannabis ont été assouplies et adaptées lorsque la détention de ce type de substance implique des nuisances. En revanche, les peines sanctionnant la vente de cannabis ont été renforcées. En outre, l'enregistrement des infractions est à présent réglementé légalement. Nous avons garanti une plus grande uniformité en intégrant dans la loi un certain nombre d'aspects figurant dans la circulaire.

J'admets que certains problèmes subsistent. C'est pourquoi j'entends adapter et réaménager la récente circulaire relative aux modalités d'exécution. Les notions d'"usage problématique" et de "nuisance sociale" seront mieux définies. Le texte de la circulaire sera prêt dans quelques semaines.

Le trafic de drogue relève effectivement des compétences du département de la Justice, en particulier parce qu'il s'inscrit de plus en plus dans le cadre de la criminalité organisée. La récente note-cadre relative à la justice et à la sécurité énumère différentes mesures: la lutte contre le commerce de précurseurs, la destruction des infrastructures de transport du trafic de drogue ainsi que des mesures spécifiques de lutte contre les drogues de synthèse et le trafic dans les régions frontalières.

Les services de police, les services des douanes et accises et la cellule en charge des précurseurs élaboreront un plan d'action visant à combattre les drogues de synthèse, et ce, en étroite collaboration avec le

procureur fédéral et le collège des procureurs généraux.

04.03 Mark Verhaegen (CD&V): Ik dank u voor het antwoord, mevrouw de minister. Het is spijtig dat u oude wijn in oude zakken verkoopt. U schiet blijkbaar op de boodschapper. U zegt dat cannabis dus geen prioriteit heeft. U weidt wel uit over XTC en synthetische drugs, terwijl dat een ander aspect is. Ik heb duidelijk in mijn inleiding gezegd dat we het daar later nog over kunnen hebben.

Ik had het nu over de zogenaamde softdrugs. We moeten die term softdrugs immers met een grote korrel zout nemen, omdat blijkt dat de cannabis die binnenshuis geteeld is, een veel hoger bestanddeel tetrahydrocannabinol bevat. Dat gaat dus tot 15%. We hebben zelfs gehoord van de federale politie dat er superplanten zouden zijn met 25% THC-gehalte. Dat is echt verontrustend.

Ik heb begrepen uit uw antwoord dat het beleid of het non-beleid inzake cannabis, zoals wij dat noemen, zal worden bestendigd. U hebt ook gezegd – u misbruikte nog even collega Van Parys, die toen juist vertrokken was – dat de heer Van Parys ten grondslag van de nota in 1998 heeft gelegen, maar ik heb hem nooit het woord gedoogbeleid horen uitspreken.

Dan heb ik ook begrepen dat er volgens u wat softdrugs betreft geen vuiltje aan de lucht is. Ik neem er ook akte van dat u mijn vraag over de aanpak van het drugstoerisme niet beantwoordt.

U zegt dat Justitie maar een heel beperkte bevoegdheid heeft. Vandaar ook dat ik een aantal vragen zal stellen in de commissies voor de Volksgezondheid en de Binnenlandse Aangelegenheden. Ik denk echter toch dat er bepaalde verantwoordelijkheden rusten bij het departement Justitie. Ik denk hier bijvoorbeeld aan een aantal concrete maatregelen uit de federale drugsnota, die uitgevoerd hadden moeten kunnen worden.

Wij horen zelfs van de procureurs des Konings dat zij u hebben meegedeeld dat de circulaire om het cannabisgebruik toe te laten voor eigen gebruik, niet werkbaar is. Er zijn dus blijkbaar ook nog geen richtlijnen uitgevaardigd in verband met het beroepsgeheim, terwijl dat beroepsgeheim toch een *conditio sine qua non* is. Ik heb het dan over de uitwisseling van informatie tussen gerecht en hulpverlening.

Ik meen ook niet gehoord te hebben dat er een wettelijk kader over het sturen onder invloed in de maak is. Ik denk nochtans dat drugsvrij rijden toch ook een zekere prioriteit moet genieten. Ik weet niet of daar al iets rond gebeurd is.

Er is het probleem van het verbeurdverklaren van de drugsgelden. Nu blijkt dat we drie jaar na juni 2001 – het aangekondigde tijdstip – nog niet veel verder staan. U hebt ook gezegd dat we nog enkele weken moeten wachten voor we de invulling kunnen krijgen van de begrippen problematisch gebruik, inbeslagname en openbare overlast. Het gaat dus over die definities. Welnu, op 16 mei 2003 werd een werkgroep opgericht. Het kan toch niet dat die meer dan een jaar nodig heeft om enkele definities te vinden en om die in een rondzendbrief te gieten.

04.03 Mark Verhaegen (CD&V): Je déduis de la réponse de la ministre que le cannabis ne constitue pas une priorité. La ministre a longuement évoqué les drogues de synthèse, mais ce n'était pas le sujet de ma question. Mon propos visait les drogues dites douces. L'on peut se demander si cette dénomination est encore correcte, le cannabis cultivé à l'intérieur contenant beaucoup plus de THC.

La non-politique actuelle en matière de cannabis est donc poursuivie. La ministre se réfère à la circulaire du ministre Van Parys, qui n'a toutefois jamais été partisan d'une politique de tolérance. La ministre n'a pas non plus répondu à ma question au sujet du narcotourisme.

La Justice porte la responsabilité de l'inexécution de toute une série de mesures prévues dans la note fédérale sur la drogue. Les procureurs du Roi ont déclaré que la circulaire sur la consommation de cannabis n'est pas viable. Et le gouvernement n'a pas non plus édicté de directives concernant le secret professionnel. Toutefois, nous considérons que l'échange d'informations entre la justice et ceux qui aident les toxicomanes est un point fondamental. Du reste, un cadre légal a-t-il déjà été prévu pour combattre la conduite d'une automobile sous l'emprise de la drogue?

Et nous n'avons pas encore progressé d'un pouce en ce qui concerne la confiscation des recettes de la vente de drogues. Il y a un an, un groupe de travail a été créé pour définir certaines notions. Or ces définitions sont toujours dans les limbes. Et il faut y ajouter l'évacuation de tous les projets de recrutement de "case managers" judiciaires, sans parler de l'accord de coopération sur une

Ik verwijs ook naar de justitiële case managers. Dit begrip werd naar voren geschoven als een van de speerpunten om de drugsnota aanvaardbaar te maken. De case managers zouden immers een integratie kunnen bewerkstelligen tussen preventie, dienstverlening en repressie. Zij zouden het gedoogbeleid op die manier dus toch enigszins kunnen proberen te verkopen. Ik hoor dat dit idee afgevoerd is.

Ten slotte verwijs ik ook naar een soort van samenwerkingsakkoord voor een globaal en geïntegreerd drugsbeleid. Ik verwijs ook naar de algemene cel Drugs waar een soort van nationale drugscoördinator uit zou moeten komen. Die zou dan op Europees vlak ons land kunnen vertegenwoordigen, standpunten kunnen innemen en kunnen zorgen voor de integratie tussen de verschillende beleidsdomeinen, namelijk Sociale Zaken, Welzijn en Justitie. Die drugscoördinator moest in 2002 operationeel zijn geweest. Blijkbaar is die er nog steeds niet. Ik betreur dat ten zeerste.

Ik heb de indruk dat het paars aan visie en daadkracht ontbreekt op het vlak van het drugsbeleid. Ik vergelijk het een beetje met een vuurwerk. In 2001 was er een grote knal. Er was twee seconden veel en mooi licht, maar uiteindelijk was er niets dan rook en gekuch. Ik vind dat gekuch spijtig als men kijkt naar een Britse studie die aantoonde dat het roken van drie joints even slecht is voor de luchtwegen als 20 sigaretten. We moeten onder ogen nemen dat er in een joint een aantal giftige stoffen en verslavende stoffen zitten.

Wij vragen om de federale drugsnota dringend te evalueren. Er moet zeker een bijsturing komen van de drugswetgeving zodat iedereen duidelijk weet wat kan en wat niet kan zodat politie en Justitie hun werk kunnen doen. U mag gerust weten dat u in CD&V een bondgenoot hebt als u niet staat voor een gedoogbeleid, maar voor een doeltreffend drugsbeleid gestoeld op preventie, hulpverlening en geloofwaardige repressie en dit gebaseerd op een duidelijk ontradende boodschap.

04.04 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, nu de naam van collega Van Parys werd genoemd in verband met de rondzendbrief kan ik niet nalaten het woord te nemen.

We weten dat de communicatiegoeroes van de meerderheid hebben gezegd dat zij moet stoppen haar gedoogbeleid te verkopen aangezien het niet verkoopbaar en vertaalbaar is. Zij moet zeggen dat het de voortzetting is van het bestaande beleid, want dan zit iedereen immers mee in het bad.

Voor de handelingen van deze commissie wil ik nog eens zeer duidelijk het volgende zeggen. In de aanpak van alle regeringen tot aan de socialisten met de liberalen en de groenen was het repressieve luik van het drugsbeleid gesitueerd op het niveau van het parket. Het parket moest de opportuniteit beoordelen van de reactie. Daarbij gaf de minister van Justitie inderdaad richtlijnen en dit in het kader van de mogelijkheid om algemene richtlijnen daarover te geven.

De registratie van een feit werd door de politie doorgegeven aan het parket met de vermelding van de dader, de plaats en het uur. Dit

politique intégrée en matière de drogues. Je constate d'ailleurs que le coordinateur en matière de drogues, qui devait opérer au sein de la cellule générale "drogues" et entrer en service en 2002, n'a toujours pas été désigné. Je le déplore.

La coalition violette manque de pugnacité. C'est dommage, surtout quand on sait que selon une étude britannique, fumer trois joints est aussi nuisible que fumer vingt cigarettes. Le gouvernement fédéral se doit de corriger d'urgence sa note sur la drogue de telle sorte que tout le monde sache ce qui est légal et illégal. Si le gouvernement veut mener dans ce domaine une politique efficace qui soit basée à la fois sur la prévention, sur l'aide aux toxicomanes et sur une répression et une dissuasion crédibles, il pourra compter sur le soutien du CD&V.

04.04 Jo Vandeurzen (CD&V): Des conseillers en communication ont suggéré à la majorité de ne plus promouvoir la politique de tolérance mais de rappeler qu'elle met en oeuvre la politique définie par une précédente équipe gouvernementale. Ainsi, tout le monde se retrouve dans le même bain. Avant le gouvernement arc-en-ciel, toutefois, le volet répressif de la politique en matière de stupéfiants se situait au niveau des parquets. La police fournissait les principaux éléments des faits au parquet, qui devait prendre position. Le ministre de la Justice donnait en effet des directives à ce propos.

Certains éléments ont généré une

gebeurde weliswaar in een vereenvoudigde vorm maar bevatte de essentiële elementen om het parket toe te laten zijn reactie te bepalen. Het is juist dat dit in hoofde van de overtreder betekende dat hij in de onzekerheid verkeerde over hetgeen het parket zou doen. Het was immers het parket dat beschikte over de bevoegdheid.

Precies de merkwaardige redenering dat men rechtszekerheid moest creëren in hoofde van de wetsovertreder zodat hij er zeker van kon zijn dat hij nooit zou worden verontrust – merkwaardige opvatting over de strafwet – heeft er echter voor gezorgd dat men naar een techniek heeft gezocht die ertoe moest leiden dat ofschoon iets strafbaar was, de reactie van het parket nooit een aanvang kon vinden omdat de politie de feiten niet mocht melden aan het parket. Op die manier beschikte het parket niet over de gegevens en kon zij dus in het kader van het opportuniteitsbeginsel haar opdracht niet uitvoeren.

Dat is de juridisch-technische draagwijdte van hetgeen men in de vorige legislatuur heeft proberen opzetten met de wijziging van de drugswet. Voor de eerste keer werd in ons land een wet gemaakt die de politie het verbod oplegt een feit dat wel degelijk strafbaar is te melden aan het openbaar ministerie. Natuurlijk hebben de parketten achteraf gezegd dat dit niet uitvoerbaar is. Dat is immers de quadratuur van de cirkel wanneer men dat past binnen de hele logica van het strafrechtelijk beleid in ons land dat ertoe strekt dat de politie meldt en het parket de beslissingen neemt.

Wat daarrond verder nog wordt verteld, is technisch onjuist. Deze wetswijziging heeft de rechtszekerheid voor de overtreder van de wet niet bevorderd. Ik verwijst naar een interessant artikel in het Rechtskundig Weekblad van enkele weken geleden waarin dit uitvoerig werd betoogd.

Wat de rest van de federale drugsnota betreft, heeft onze collega er terecht op gewezen dat het meest symbolische misschien is dat het fameuze samenwerkingsakkoord tussen alle parlementen en overheden van ons land dat moest leiden tot een geïntegreerd drugsbeleid en dat wij in deze Kamer overigens hebben goedgekeurd niet tot stand is gekomen precies omdat de Waalse Gemeenschap gedurende al die jaren niet bereid is geweest het akkoord goed te keuren. Dat akkoord werd in Vlaanderen en op federaal niveau wel goedgekeurd. Het feit dat die integratie tussen preventie, hulpverlening en repressie waarachter we allemaal staan zelfs geen wettelijke basis heeft kunnen vinden, is het meest pijnlijke aan het hele drugsbeleid.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Vraag van de heer Jo Vandeuren aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de nationaliteitsverwerving" (nr. 2930)

05 Question de M. Jo Vandeuren à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'acquisition de la nationalité" (n° 2930)

05.01 Jo Vandeuren (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de snel-Belg-wet blijft voor verrassingen zorgen. Ik heb immers iets merkwaardigs vastgesteld, met name dat voor de mensen die de Belgische nationaliteit vragen via het Parlement, via de Commissie Naturalisaties, de commissie over de grenzen van

situation d'insécurité pour le contrevenant. Pour lever cette incertitude, on a fait en sorte que le parquet ne puisse plus réagir à des faits punissables en interdisant à la police de les signaler au ministère public. Bien évidemment, les parquets ont indiqué par la suite que la loi modifiée était inexécutable.

La modification de la loi n'a pas contribué à la sécurité juridique du contrevenant. J'en réfère à ce propos à un article publié voici quelques semaines dans le "Rechtskundig Weekblad".

L'accord de coopération qui devait déboucher sur une politique intégrée en matière de stupéfiants n'a pas vu le jour parce que la Région wallonne n'a pas voulu l'approuver, contrairement à la Flandre et au niveau fédéral. Le fait que l'intégration de la prévention, de l'aide et de la répression ne trouve pas de base légale, est finalement l'aspect le plus pénible et le plus symbolique de la politique en matière de drogue.

05.01 Jo Vandeuren (CD&V): La commission des Naturalisations du Parlement peut rejeter une demande de naturalisation lorsque celle-ci met en danger la sécurité

meerderheid en oppositie heen beslist om niet in te gaan op die vraag tot naturalisatie omdat uit de adviezen van de Veiligheid van de Staat en van het parket blijkt dat er redenen zijn om aan te nemen dat er een gevaar is voor de veiligheid van de burgers in dit land. Die adviezen zijn tussen haakjes natuurlijk meestal niet uitgebracht in wettelijk voorgeschreven termijn van een maand, maar ze liggen daar. Ik heb ze ingekeken; het zijn uitvoerige adviezen van zowel het openbaar ministerie als van de Veiligheid van de Staat, volgens dewelke de Belgische nationaliteit niet wordt verleend omdat het gaat om mensen met banden met extreem fundamentalistische of terroristische organisaties.

Ik zal u slechts een voorbeeld geven, al kan ik er wel een zevental aanhalen. Ik geef het voorbeeld van iemand die sinds 1977 hier is via gezinshereniging. Deze persoon is gehuwd met een kind en heeft meerdere pogingen gedaan om de Belgische nationaliteit te bekomen door het afleggen van verklaringen. Deze persoon is steeds op verzet gestoten van het openbaar ministerie. Volgens de politie zijn er vaststellingen inzake drugs, wapens en opzettelijke slagen en verwondingen. In 1995 werd de persoon veroordeeld voor opzettelijke slagen tot 5 jaar met opschorting; er is een procedure opgestart wegens betrokkenheid in illegale drugshandel en de persoon kreeg een boete wegens het niet hebben van een verzekering. De commissie Naturalisaties besliste over te gaan tot verwerping waarop bij de dienst het bericht binnenkwam dat de betrokkene ondertussen via een andere procedure, de nationaliteitsverklaring, de Belgische nationaliteit bekomen heeft.

Zo kan ik u mevrouw de minister, nog een reeks voorbeelden geven. Ik geef er nog één: een naturalisatie in 2002. De betrokkene werd veroordeeld door het hof van beroep wegens opzettelijke slagen en door de Veiligheid van de Staat werd verwezen naar steun aan een terroristische beweging. De procedure om de nationaliteit te bekomen, strandde eerst op een negatief advies van het openbaar ministerie. Ook in het Parlement weigert de commissie de nationaliteit toe te kennen. Een nieuwe poging via de nationaliteitsverklaring is dan raak en betrokkene bekomt de Belgische nationaliteit.

Dit wijst op het feit dat de manier van verwerving van de nationaliteit vanuit de invalshoek veiligheid niet sluitend gecontroleerd kan worden. Een van de conclusies die minister Verwilghen nog getrokken had uit de eerste evaluatie van de snel-Belg-wet was dat men een centrale registratie zou moeten hebben van de nationaliteitsaanvragen. Ik merk tot mijn grote verbazing dat dit nog altijd niet het geval is, dat men nog altijd verschillende aanvragen kan doen die nergens centraal geregistreerd worden. Het is blijkbaar mogelijk dat de adviezen van het parket en de Veiligheid van de Staat niet in acht genomen worden bij het bekomen van de nationaliteit.

Mijn vraag is dus opnieuw of u het probleem erkent dat er veiligheidsrisico's bestaan.

Twee, kan men daar op korte termijn, met name bijvoorbeeld door de organisatie van de centrale registratie van de aanvragen, een antwoord op bieden?

des citoyens dans notre pays. Le demandeur peut cependant obtenir la nationalité belge par le biais d'une autre procédure. J'ai connaissance de dossiers qui ont fait l'objet d'un rejet par la commission, alors que les intéressés se sont vu accorder la nationalité belge sur la base d'une procédure de déclaration de nationalité.

L'ancien ministre Verwilghen avait déjà déclaré à l'époque qu'un enregistrement central des demandes s'imposait. Cette banque de données n'a cependant toujours pas été créée.

La ministre reconnaît-elle l'existence de risques en matière de sécurité ? Quelles solutions entend-elle mettre en oeuvre à court terme pour remédier à ce problème?

05.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Zoals u weet is het niet abnormaal dat het Parlement de verzoeken tot naturalisatie volgens andere,

05.02 **Laurette Onkelinx**,
ministre: La naturalisation

eventueel striktere criteria beoordeelt dan de criteria waaraan moet worden voldaan en die aan de buitenlandse aanvrager een subjectief recht op het verkrijgen van de Belgische nationaliteit verlenen.

De wetgeving onderscheidt immers duidelijk twee manieren om de nationaliteit te bekomen.

Enerzijds kan het via naturalisatie, discretionair toegekend door de Kamer van volksvertegenwoordigers, wat dus overeenkomt met een gunst van de wetgevende macht zonder dat er voorafgaandelijke subjectieve rechten bestaan voor de aanvragers.

Anderzijds zijn er de andere manieren, waaronder de nationaliteitsverwerving via verklaring, die aan precieze en objectieve criteria beantwoorden waardoor echte subjectieve rechten ontstaan in hoofde van de aanvragers die aan deze voorwaarden voldoen.

Aangezien de Kamer beschikt over een discretionaire macht om de naturalisatie toe te kennen is het normaal dat zij criteria kan bepalen die verschillend kunnen zijn en op sommige punten strikter dan de criteria die van toepassing zijn voor de andere manieren om de nationaliteit te verwerven. Zo kan de Kamer beslissen om de nationaliteit te weigeren aan een vreemdeling die sedert drie jaar in België verblijft omdat men vindt dat die persoon onvoldoende geïntegreerd is, terwijl men verder geen enkel gewichtig feit eigen aan die persoon ten laste kan leggen. Na zeven jaar hoofdverblijf zal met een dergelijk argument geen rekening meer kunnen worden gehouden en zal de betrokkene recht hebben op het verkrijgen van de nationaliteit.

Ik zie geen incoherentie in deze situatie. Het is gewoon het gevolg van de discretionaire macht die op dat vlak aan uw assemblee is toegekend. De idee om een centraal register van de naturalisatieaanvragen op te richten kan interessant lijken, maar men moet onderzoeken of een dergelijk register dat voor de parketten bijkomende administratieve werklast zal meebrengen wel degelijk een toegevoegde waarde kan scheppen.

Indien, bijvoorbeeld, iemand reeds werd geïdentificeerd als de verantwoordelijke voor een gewichtig feit eigen aan die persoon, is het voor het parket gemakkelijk om die informatie mee te delen aan de bevoegde overheid. Moet men daarenboven het parket nog verplichten om die informatie in een register te vermelden en om dat register te beheren? Ik ben daarvan niet overtuigd, onder andere omdat een dergelijk register het parket niet ontslaat van zijn wettelijke verplichting om het negatief advies binnen een termijn van één maand mee te delen aan de overheid.

Dit gezegd zijnde, verwerp ik het idee niet onmiddellijk. Ik ben dus bereid om het voor onderzoek voor te leggen aan mijn administratie.

Ten slotte, wat de korte termijnen betreft, herinner ik eraan dat die korte termijnen werden gewild door de wetgever, die van mening was dat men de beslissing over een verzoek tot verkrijgen van de nationaliteit niet oneindig lang achterwege kan laten met als motief dat de aanvraag door de overheden wordt onderzocht. De wetgever heeft bijgevolg geoordeeld dat het parket binnen een termijn van één maand na de ontvangstmelding van de aanvraag het bestaan moet

accordée discrétionnairement par la Chambre est à considérer comme une faveur du pouvoir législatif. Le demandeur ne possède en l'occurrence pas de droits subjectifs. Cela dit, il existe d'autres voies pour obtenir la nationalité belge, comme l'acquisition par la déclaration de nationalité. Ces procédures sont assorties de critères précis et objectifs attribuant des droits subjectifs aux demandeurs.

La Chambre disposant du pouvoir discrétionnaire d'accorder la naturalisation, il lui est loisible d'appliquer d'autres critères, voire des critères plus stricts, que ceux qui sont propres aux autres modes d'acquisition de la nationalité. Ainsi, la Chambre peut décider de refuser la nationalité belge à toute personne qui ne se serait pas suffisamment bien intégrée dans notre société. Si le demandeur peut démontrer qu'il a eu son domicile principal en Belgique depuis sept ans, cet argument ne sera plus pris en considération, et la nationalité pourra tout de même être accordée. Cette situation ne me paraît pas incohérente; elle découle logiquement du pouvoir discrétionnaire de la Chambre.

La création d'un registre national des demandes de naturalisation entraînerait un surcroît de travail pour les parquets. Le parquet peut d'ores et déjà transmettre des informations relatives à des personnes aux autorités compétentes. La création de ce registre n'exempterait pas non plus le parquet de l'obligation d'émettre un avis négatif dans le délai d'un mois. L'idée peut être examinée plus avant.

Le délai limité a été fixé par le législateur. Si, dans le mois, aucun fait personnel grave concernant le demandeur n'a été signalé, l'avis est réputé favorable. Ce délai ne pose pas de problème dans la pratique.

melden van een belemmering te wijten aan een gewichtig feit eigen aan de persoon van de aanvrager. Indien er geen melding komt, wordt het advies geacht gunstig te zijn.

Ik voeg eraan toe dat mijn diensten, in elk geval de diensten waarvoor ik bevoegd ben – parketten en Veiligheid van de Staat – geen weet hebben van het feit dat de wettelijke termijn van aard zou zijn om op het terrein problemen op te leveren.

05.03 Jo Vandeurzen (CD&V): Mevrouw de minister, uw laatste verklaringen zijn volkomen in strijd met de verklaringen die het parket en het parket-generaal hebben afgelegd, hetzij op een studiedag in Leuven hetzij naar aanleiding van het onderzoek dat door de vorige regering werd bevolen en waarvan ik u de literatuur alleen maar kan aanraden. Zij zeggen daarin immers precies het tegenovergestelde.

Het belangrijkste in deze zaak is dat de minister verantwoordelijk is voor de nationaliteitverwervingen buiten het Parlement. In artikel 12bis van de nationaliteitswetgeving staat uitdrukkelijk dat voor de verklaring het parket een advies moet geven. Het parket stuurt dat overigens door naar de dienst Veiligheid van de Staat, wanneer het vanuit de gemeenten toekomt. In het artikel staat uitdrukkelijk dat het parket een negatief advies uitbrengt wanneer er gewichtige feiten zijn, eigen aan de persoon, die de verwerving van de nationaliteit om veiligheidsredenen moeten verhinderen.

Het is precies die reden en alleen die reden die in de Kamercommissie voor de Naturalisaties werd aangehaald om de naturalisatieaanvraag te verwerpen van de casussen die ik heb geciteerd. Met andere woorden, ik heb geen enkele casus genomen waarbij het Parlement gebruikmaakt van zijn vrijheid om de gunst van de naturalisatie toe te kennen. Ik heb alleen casussen genomen waarbij het argument van de Kamercommissie precies hetzelfde is als deze die voor de verklaring de reden is om de nationaliteitsverwerving te kunnen weigeren, en geen enkele andere. Ik ken de wet voldoende om te weten dat dit inderdaad zo is.

Ik zal de minister opnieuw een brief sturen met de casussen waarbij het openbaar ministerie aan het Parlement kenbaar maakt dat er gewichtige feiten zijn, eigen aan de persoon, die volgens de wettelijke definitie van de verklaring reden zijn om de nationaliteit niet toe te kennen. Het Parlement doet dat dan ook niet. Daarna blijkt echter dat het door de chaotische organisatie van dezelfde wet wel degelijk mogelijk is om via de verklaring de nationaliteit wél te verwerven.

Collega Van Parys, ik lees de kadernota Veiligheid over de integrale veiligheidsketen. Ze begint met het behoorlijk administratief organiseren van het bestuur, het gewapend bestuur, enzovoort. Welnu, ik geef u zes casussen – ik heb dan nog de braafste geciteerd – waarbij de Veiligheid van de Staat verklaart dat er ernstige problemen zijn, omdat er een verbondenheid is met terroristische bewegingen. Dat is een gewichtig feit, eigen aan de persoon. Dat zou in de verklaring normaal moeten leiden tot een negatieve beslissing. Dat leidt echter tot een positieve beslissing, onder de verantwoordelijkheid van de minister van Justitie.

Ik vind het jammer dat zoiets kan. Voor mij is dat geen kwestie van meerderheid tegen oppositie. Het is een kwestie van gewoon

05.03 Jo Vandeurzen (CD&V): Les propos de la ministre sont en contradiction avec les déclarations faites par les parquets. Les procédures extraparlémentaires d'acquisition de la nationalité relèvent de la compétence de la ministre. Conformément à la loi, le parquet doit d'abord émettre un avis. Cet avis sera négatif en cas de faits graves. C'est pour cette raison que la demande de naturalisation a été rejetée dans les cas que j'ai cités.

Je sou mets à nouveau ces six cas à la ministre. En raison de l'organisation chaotique de la loi, ces personnes ont pu acquérir la nationalité belge par la déclaration de nationalité, en dépit de l'avis négatif du parquet et du refus du Parlement. Le principe de bonne administration est le fondement d'une chaîne de sécurité intégrale.

A l'issue de l'évaluation de cette loi, le prédécesseur de la ministre a déclaré que le problème serait examiné. Je suis déçu de constater que cet examen n'a même pas encore été entamé.

behoorlijk bestuur.

Mevrouw de minister, u zegt dat u de piste van de centrale registratie kunt onderzoeken. Uw voorganger heeft gezegd dat het een van zijn belangrijkste conclusies was uit de evaluatie van de snel-Belg-wet, dat wij centraal zouden registreren. Het verbaast mij dus dat u nog in het stadium van de overweging zit, want in de vorige legislatuur heeft het Parlement in een aanbeveling aan de regering in het kader van de evaluatie van de snel-Belg-wet bevestigd dat men dat zou doen. Het Parlement heeft aan de regering het vertrouwen gegeven om de maatregelen die de minister van Justitie had aangekondigd, uit te voeren. Welnu, die maatregel zat daar bij. Ik ben erg teleurgesteld van u te vernemen dat wij nu nog maar in de fase zitten dat we daarover nog eens zullen nadenken.

De **voorzitter**: Ik vraag mij af of een en ander niet veeleer te wijten is aan het feit dat de adviezen op verschillende tijdstippen worden gegeven. Enerzijds komt er een advies de Kamer binnen, gedateerd januari 2003. In de andere procedure komt een advies pas een jaar later binnen. Daardoor kunnen die adviezen verschillend zijn.

Le **président**: La différence entre les avis est peut-être due au fait qu'ils ont été rendus à des moments différents.

05.04 Jo Vandeurzen (CD&V): Dat zou kunnen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de Copernicuspremie" (nr. 2951)

06 Question de M. Jo Vandeurzen à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la prime Copernic" (n° 2951)

06.01 Jo Vandeurzen (CD&V): Mevrouw de minister, ik zal zeer kort zijn. Er is een akkoord gesloten met de vakbonden om het vakantiegeld voor de ambtenaren geleidelijk op te trekken tot het niveau van de bedienden in de privé-sector. Dat heet men voorlopig de Copernicus-premie.

Mijn vraag is wat daarmee zal gebeuren voor de personeelsleden en de leden van de gerechtelijke orde, dus de mensen die in Justitie actief zijn. Zullen zij ook de Copernicus-premie krijgen? Geldt dat ook voor de magistraten?

Wij zien dat andere mandaathouders in andere stukken van de federale administratie wel aanzienlijke aanpassingen hebben gekregen. Gaat men dat doen voor de korpschefs? Gaat men dat ook doen voor de magistraten die geen specifieke managementfunctie te vervullen hebben?

06.01 Jo Vandeurzen (CD&V): Un accord a été conclu avec les syndicats en vue d'augmenter progressivement le pécule de vacances des fonctionnaires jusqu'à atteindre un niveau égal à celui des employés dans le secteur privé. Qu'en sera-t-il pour les membres du personnel de l'ordre judiciaire? Cette prime Copernic s'applique-t-elle également aux chefs de corps et aux magistrats qui n'ont pas à remplir de fonction de management spécifique?

06.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Het vakantiegeld zal worden toegekend aan de leden en het personeel van de rechterlijke orde, te weten aan de griffiers, de secretarissen, de referendarissen en parketjuristen, in overeenstemming met de aangegane verbintenissen, namelijk tot beloop van 80% vanaf 2004. Dit percentage zal verhoogd worden vanaf 2006 om tot 92% te komen. Ik heb de nodige instructies gegeven zodat het opgewaardeerde vakantiegeld zal betaald worden op het normale tijdstip van betaling van de vakantiegelden.

06.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: Le pécule de vacances est octroyé aux membres et au personnel de l'ordre judiciaire, comme les greffiers, les secrétaires, les référendaires et les juristes de parquet. Les engagements mentionnent 80% en 2004. Le pécule de vacances revalorisé sera amené à 92% à

Wat de Copernicus-premie ten dienste van magistraten betreft, werd nog geen definitieve beslissing genomen. Zoals u weet had de vorige minister van Justitie besloten om die premie niet toe te kennen. Hij was van oordeel dat deze premie alleen betrekking had op de categorieën van personeel die rechtstreeks betrokken waren bij de Copernicus-hervorming. Het al dan niet recht hebben op dit voordeel ligt bij de interpretatie van artikel 363; eerste lid van het Gerechtelijk wetboek dat stelt: "De andere bij de wedde komende toelagen, vergoedingen en uitkeringen aan de bestuursambtenaren toegekend, worden in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden verleend aan de magistraten van de rechterlijke orde".

Deze vraag die betrekking heeft op het sociaal statuut van de magistraten in ruime zin, is niet de enige die momenteel rijst. Daarom heb ik aan de heer Hubin, eerste voorzitter van het Arbeidshof van Luik, opdracht gegeven om een onderzoek uit te voeren over het sociaal statuut van de magistraten. De heer Hubin heeft mij op 19 mei een voorlopig verslag overhandigd. Ik wil hierover nadenken, de zaak in het geheel bekijken en met kennis van zaken een beslissing nemen.

Geef mij wat tijd om het verslag te bestuderen.

Tot slot moet u weten dat de Copernicus-premie een belangrijke budgettaire weerslag heeft van zo'n 6.300.000 euro.

partir de 2006.

Aucune décision définitive n'a été prise concernant la prime Copernic en faveur des magistrats. Le précédent ministre de la Justice a décidé de ne pas octroyer cette prime, étant donné qu'elle ne revenait qu'aux membres du personnel qui étaient directement impliqués dans la réforme Copernic. L'article 363 du Code judiciaire précise toutefois que les primes qui sont octroyées à des fonctionnaires de l'ordre administratif sont accordées dans la même mesure aux magistrats de l'ordre judiciaire. Cette question a trait au statut social des magistrats.

J'ai confié au premier président de la Cour du travail de Liège la mission de mener une étude sur le statut social des magistrats. J'ai reçu un rapport provisoire le 19 mai, qui doit encore être analysé.

L'octroi de la prime Copernic coûtera 6.300.000 euros.

06.03 Jo Vandeurzen (CD&V): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil wel vragen – ten eerste, omdat u zegt dat de premie snel betaald zal worden aan de personeelsleden van de griffies en de secretariaten – of er ook snel een beslissing komt voor de magistraten? Ten tweede, is er in de begroting in een bedrag voorzien voor de magistraten?

06.03 Jo Vandeurzen (CD&V): La ministre annonce que la prime sera versée prochainement, mais la prime pour les magistrats est-elle prévue au budget?

06.04 Minister Laurette Onkelinx: Ik heb geantwoord.

06.04 Laurette Onkelinx, ministre: Je vous ai déjà répondu.

De **voorzitter:** De minister heeft geen andere gegevens.

Le **président:** La ministre ne dispose pas de nouvelles informations.

06.05 Jo Vandeurzen (CD&V): Dus het antwoord is, neem ik aan, tweemaal neen.

06.05 Jo Vandeurzen (CD&V): Dans ce cas, la réponse est négative.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 Question de M. Jean-Luc Crucke à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "le projet du nouveau président de la Fédération royale des notaires" (n° 2934)

07 Vraag van de heer Jean-Luc Crucke aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het plan van de nieuwe voorzitter van de Koninklijke Federatie van notarissen" (nr. 2934)

07.01 Jean-Luc Crucke (MR): Monsieur le président, madame la

07.01 Jean-Luc Crucke (MR):

ministre, la Fédération royale des notaires vient récemment d'élire un nouveau président, M. Pierre Nicaise, qui a annoncé, dès son entrée en fonction, qu'il souhaitait soutenir un projet de création d'une école de management pour l'ensemble des membres de la profession. Il se base sur une statistique qui veut que, en moyenne, les études de notaire disposent de 4,7 collaborateurs et sont donc comparables à des PME. Dans le passé, à diverses occasions, des notaires ont défrayé la presse par un manque de diligence dans le management.

Puis-je vous demander, madame la ministre, si vous avez déjà eu l'occasion de rencontrer le nouveau président depuis son entrée en fonction? Que pensez-vous de cette proposition?

07.02 Laurette Onkelinx, ministre: Monsieur Crucke, comme vous le savez, la loi du 25 Ventôse de l'an 11 contenant l'organisation du notariat a été modifiée par la loi du 4 mai 1999. L'arrêté 91, 9° de cette loi organique confère à la Chambre nationale des notaires une mission de représentation de toutes les compagnies des notaires du Royaume à l'égard de tous pouvoirs et institutions.

Dès le mois de septembre 2003, j'ai rencontré personnellement M. André Michielsens, président de la Chambre nationale des notaires, et certains membres du comité de direction de cette institution. Vous savez que le mandat de M. André Michielsens prendra fin en septembre 2005. Mon administration entretient des relations suivies avec la Chambre nationale des notaires pour toutes les questions qui touchent à l'exercice de la fonction notariale.

L'ASBL Fédération royale du notariat belge est, elle, une organisation professionnelle, créée par les notaires en vue notamment d'assurer un certain nombre de services auprès des notaires. Dans le cadre de ces services, la Fédération royale du notariat belge se préoccupe de la formation permanente de ses membres. Il nous revient qu'elle occupe cette fonction avec efficacité. Il y a dès lors lieu de s'en réjouir vu que les services rendus par l'institution notariale ne pourraient que s'en trouver améliorés.

Il convient cependant de rester attentif au caractère social de la mission notariale et d'éviter que des impératifs purement économiques ne détournent le notaire de sa mission première de fonctionnaire public, telle qu'elle est définie par la loi. Le Code judiciaire confie au notaire un certain nombre de missions. S'il apparaît que la formation en management des notaires leur permet d'accomplir ces missions avec plus de célérité, je ne pourrai que m'en réjouir dès lors qu'ils contribueront, à leur niveau, à une meilleure résorption dans le domaine de l'arriéré judiciaire qui pourrait les concerner.

Enfin, je vous dirai que je n'ai pas encore eu l'occasion de rencontrer M. Pierre Nicaise dont la nomination toute récente date du 27 avril 2004.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

08 **Vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de incasso-activiteiten van gerechtsdeurwaarders" (nr. 2939)**

De Koninklijke Federatie van notarissen koos onlangs een nieuwe voorzitter. Die toonde zich voorstander van een managementschool voor notarissen. De pers maakte onlangs gewag van gevallen waarin het management – door een te traag optreden – te kort schoot. Had u de kans de nieuwe voorzitter, de heer Pierre Nicaise, te ontmoeten? Wat denkt u van zijn voorstel?

07.02 **Minister Laurette Onkelinx**: De Nationale Kamer van notarissen vertegenwoordigt alle genootschappen van notarissen van ons land. Ik ontmoette de voorzitter van de Nationale Kamer, de heer André Michielsens (wiens mandaat in september 2005 afloopt), al in september 2003. De vzw Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat is een beroepsorganisatie. Haar dienstverlening behelst onder meer de permanente vorming van de notarissen, wat ze naar verluidt erg goed doet.

We moeten ervoor zorgen dat de notarissen hun sociale opdracht blijven vervullen en we mogen niet enkel het economische belang voor ogen houden. Indien blijkt dat de notarissen dankzij een managementopleiding sneller hun opdracht kunnen vervullen, kan ik daar alleen maar blij mee zijn.

Ik had nog niet de gelegenheid kennis te maken met de heer Nicaise, die pas onlangs werd benoemd.

08 Question de Mme Magda De Meyer à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "les activités de recouvrement des huissiers de justice" (n° 2939)

08.01 Magda De Meyer (sp.a-spirit): Mevrouw de minister, zowat anderhalf jaar geleden werd mijn wetsvoorstel in verband met het reglementeren van de incassobureaus goedgekeurd. Zoals u weet, werden er nogal wat zware misbruiken vastgesteld inzake de praktijken van die incassobureaus, zoals het afdreigen van schuldenaars, het contact opnemen met hun buren of werkgever, het aanrekenen van onverantwoorde kosten, en dergelijke meer.

Het resultaat van de wet is wel dat de zogenaamde "cowboys" onder de incassobureaus van de markt werden gehaald, maar het probleem dreigt nu te verschuiven naar de gerechtsdeurwaarders die in plaats van hun taak als openbaar ambtenaar uit te oefenen, te weten: het uitvoeren van gerechtelijke beslissingen, zich blijkbaar meer en meer op het terrein begeven van de minnelijke invordering van schulden. Gerechtsdeurwaarders proberen nu blijkbaar meer en meer schuldenaars te doen betalen alvorens het tot een gerechtelijke uitspraak komt.

Het probleem dat daarbij rijst, is echter dat zij niet onder het toepassingsgebied van de wet vallen, zodat zij naar hartelust allerlei niet voorziene kosten kunnen aanrekenen, praktijken die precies weggereguleerd werden inzake de incassobureaus. Het gaat om ernstige bedragen: tot 13,74 euro per aanmaning, tot 92,13 euro inningsrechten, tot 26,32 euro afkortingsrechten, tot 16,45 euro verplaatsingskosten, tot 10,57 euro voor inlichtingen, en dergelijke.

Het resultaat is eigenlijk dat de schuldenaar dieper in de problemen komt bij elke brief die hij ontvangt. Dat was precies wat wij wilden tegengaan inzake de incassobureaus en waarom wij de wet op de incassobureaus hebben ontworpen. Blijkbaar beginnen nu de gerechtsdeurwaarders het gat dat de incassobureaus hebben achtergelaten, wat te dichten.

Dat was uiteraard nooit de bedoeling van mijn wetsvoorstel. Van twee zaken een: ofwel houden de gerechtsdeurwaarders zich aan dezelfde spelregels als de incassobureaus wanneer zij zich willen begeven op het vlak van de minnelijke schikkingen, wat onder meer betekent dat zij geen extra kosten aanrekenen aan de schuldenaars, ofwel beperken zij zich louter tot hun wettelijke opdracht, met name het uitvoeren van gerechtelijke beslissingen. Het is het een of het ander. Graag uw standpunt terzake, mevrouw de minister.

08.02 Minister Laurette Onkelinx: Mijnheer de voorzitter, mevrouw De Meyer, onder voorbehoud van de appreciatie van deze vraag door de hoven en rechtbanken, kan ik u het volgende antwoorden.

De wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument, heeft inderdaad tot doel om de activiteiten te omkaderen van de natuurlijke of rechtspersonen die zich bezighouden met het niet-gerechtelijk invorderen van schulden van een consument. Deze wet bepaalt meerdere omschrijvingen in haar artikel 2. Zo wordt de minnelijke invordering van schulden beschouwd als iedere handeling of praktijk die tot doel heeft de schuldenaar ertoe aan te zetten een onbetaalde schuld te betalen, buiten iedere invordering op grond van een uitvoerbare titel om.

08.01 Magda De Meyer (sp.a-spirit): Ma proposition tendant à réguler les activités des bureaux de recouvrement est entrée en vigueur il y a dix-huit mois. Elle visait à lutter contre les abus graves commis dans ce secteur (menaces à l'égard de débiteurs, contacts avec les voisins ou l'employeur, facturation de frais injustifiés, etc.). Le problème se déplace toutefois vers les huissiers de justice qui interviennent de plus en plus sur le terrain des récupérations amiables et tentent d'obtenir paiement des débiteurs avant toute décision de justice. Les huissiers de justice ne ressortissant pas à la loi précitée, ils peuvent facturer sans limites des frais divers. Le débiteur voit ainsi sa situation s'aggraver à chaque lettre qu'il reçoit.

Tel n'a jamais été l'objectif poursuivi par ma proposition de loi. Les huissiers de justice doivent respecter les mêmes règles que les bureaux de recouvrement lorsqu'ils oeuvrent en faveur d'une solution amiable. Dans les autres cas, ils doivent limiter leur intervention à leur mission légale. Je souhaiterais connaître le point de vue de la ministre à ce sujet.

08.02 Laurette Onkelinx, ministre: L'article 2 de la loi du 20 décembre 2002 relative au recouvrement amiable de dettes du consommateur donne une définition particulièrement large du "recouvrement amiable de dettes". La loi est dès lors dotée d'un champ d'application très étendu. Or, elle définit aussi la notion "d'activité de recouvrement amiable de dettes" et précise que le recouvrement amiable de dettes

Het is dus een bijzonder brede definitie en het toepassingsgebied is zeer ruim. De tekst maakt immers geen onderscheid tussen de persoon die invordert en beoogt elke handeling die bedoeld is om de betaling van een schuld te bekomen. De minnelijke invordering die door een gerechtsdeurwaarder wordt uitgevoerd, wordt ontegensprekelijk door deze bepaling beoogd. De wet gaat echter verder en definieert het begrip activiteit van minnelijke invordering. Er wordt gepreciseerd dat de minnelijke invordering van de schulden door deurwaarders, advocaten en gerechtelijke mandatarissen in de uitvoering van hun beroep of ambt niet wordt aanzien als een activiteit van minnelijke invordering.

Er zijn meerdere specifieke regels van toepassing op de activiteit van de minnelijke invordering, die niet van toepassing zijn op de minnelijke invordering in het algemeen. Deze regels worden opgesomd in de artikelen 4 tot 8 van de wet, namelijk de verplichte inschrijving bij het ministerie van Economische Zaken, het verbod om aan de consument enige vergoeding te vragen anders dan de overeengekomen bedragen in de onderliggende overeenkomst die aanleiding gaf tot het ontstaan van de schuld, de verplichting om de consument schriftelijk in gebreke te stellen alvorens over te gaan tot eender welke invorderingstap en de reglementering van de bezoeken aan huis. Krachtens de wet zijn de gerechtsdeurwaarders dus niet onderworpen aan deze bijzondere regels.

In artikel 3 van dezelfde wet worden echter een reeks praktijken en handelingen opgesomd die bij een minnelijke invordering verboden zijn. Dit betekent dat deze handelingen eveneens verboden zijn voor gerechtsdeurwaarders.

Onder die verboden vindt men bij het vierde streepje van paragraaf 2 in artikel 3 onder meer de inning van een niet voorziene of niet wettelijk toegestane bedragen. De woorden "niet voorziene" verwijzen naar de boeteclausules en conventionele intresten die niet zouden voorzien zijn in de originele overeenkomst. De woorden "niet wettelijk toegestane bedragen" zijn echter veel onduidelijker. Op dit vlak scheppen de parlementaire werkzaamheden jammer genoeg weinig duidelijkheid.

Men kan terecht vragen stellen over de overeenstemming van het ten laste leggen van de schuldenaar van zekere kosten, zoals de kosten voor aanmaningen en het inningrecht, voorzien door het koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke zaken en handelszaken met verbod om niet voorziene of niet wettelijk toegestane bedragen te innen wanneer de gerechtsdeurwaarders handelen in het kader van hun opdracht van minnelijke invordering waarop ze niet het monopolie hebben. Kortom, de vraag is te weten of het over wettelijk toegestane bedragen gaat in de zin van de wet van 20 december 2002.

Terzake moet men weten dat, vooraleer de wet in werking trad, verschillende jurisprudentiële beslissingen in elk geval geweigerd hebben om aan de schuldeiser het bedrag toe te kennen van de aanmaningskosten die hij had gedragen, ofwel wegens de onwettigheid ervan, ofwel wegens de ongrondwettigheid van artikel 7 van het koninklijk besluit van 30 november 1976. Op basis hiervan zal men geneigd zijn te besluiten dat deze kosten niet invorderbaar zijn in

notamment par un huissier de justice dans l'exercice de ses fonctions ne peut être considéré comme tel. Les règles spécifiques liées aux activités de recouvrement amiable, énumérées aux articles 4 à 8 de la loi, ne s'appliquent donc pas aux huissiers de justice. Il s'agit notamment de l'interdiction de réclamer au consommateur une quelconque indemnité autre que les montants convenus dans le contrat qui a fait naître la dette.

Toutefois, il y a aussi l'article 3 de la loi qui énumère une série de pratiques et d'actes qui sont en tout état de cause interdits en cas de recouvrement amiable et valent donc bel et bien pour les huissiers de justice. Ainsi, la perception de "montants non prévus ou non autorisés légalement" est prohibée. Par "montants non prévus", on entend des clauses d'amendes et des intérêts conventionnels qui ne sont pas compris dans la convention originale. Quant à ce qu'il faut entendre exactement par "montants non autorisés légalement", on ne le sait pas très bien et, malheureusement, les travaux parlementaires ne permettent pas non plus de répondre à cette question. La question qui se pose est de savoir si les frais de mise en demeure et le droit de perception défini par l'arrêté royal du 30 novembre 1976 fixant le tarif des actes de huissiers de justice en matière civile et commerciale sont ou non des "montants autorisés légalement" au sens de la loi du 20 décembre 2002. La doctrine est partagée. Avant que la loi n'entre en vigueur, plusieurs jugements ont en tout cas traduit le refus de faire payer par le débiteur les frais de mises en demeure du créancier. Il m'est difficile de trancher cette question car je ne peux me substituer aux juridictions auxquelles il appartient d'interpréter la loi. En tout état de cause, il serait préférable de

de zin van de wet van 20 december 2002.

Uw vraag is complex, mevrouw De Meyer. Ik herhaal dat de wet en de parlementaire werkzaamheden niet erg duidelijk zijn en het niet mogelijk maken op dit vlak een duidelijk antwoord te verstrekken. De doctrine is verdeeld over de vraag. In deze omstandigheden is het voor mij moeilijk om de knoop door te hakken in het voordeel van de ene of de andere thesis. Het behoort mij niet toe om in de plaats te treden van de hoven en rechtbanken bij het interpreteren van de wetten.

Een zaak is zeker. Het zou beter zijn mocht de wet verduidelijkt worden. Het is, mijns inziens, zeker nuttig hierover na te denken met de verschillende leden van de regering die op dit vlak bevoegd zijn.

08.03 Magda De Meyer (sp.a-spirit): Mevrouw de minister, ik dank u voor het uitgebreid antwoord.

U hebt gelijk wanneer u zegt dat de wet inderdaad een beetje onduidelijk is op dat vlak. Dat is natuurlijk jammer voor de schuldenaar die ten gevolge van die onduidelijkheid nog dieper in de schulden wordt gedwongen. Het zou inderdaad goed zijn als we de wet een beetje expliciteren, rekening houdend met de gerechtelijke uitspraken die er tot nu toe geweest zijn en die een beetje in dezelfde richting gaan. Ze zeggen namelijk dat wanneer de gerechtsdeurwaarder overgaat tot onmiddellijke invordering, hij zich moet houden aan de spelregels waaraan ook andere spelers die actief zijn op de markt van de onmiddellijke invordering, moeten voldoen. Dat ligt toch een beetje voor de hand.

Mevrouw de minister, we zullen zeker werk maken van een verduidelijking. We zullen een voorstel doen om de wet te verduidelijken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Question de M. Jean-Luc Crucke à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'octroi d'une assistance psychologique pour les jurés" (n° 2942)

09 Vraag van de heer Jean-Luc Crucke aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het verlenen van psychologische bijstand aan juryleden" (nr. 2942)

09.01 Jean-Luc Crucke (MR): Monsieur le président, madame la ministre, l'actualité de ces dernières semaines a mis en exergue le besoin d'une assistance psychologique au bénéfice de certains jurés ou même parfois de l'ensemble de ceux-ci. En effet, ils sont généralement confrontés à des réalités tragiques et doivent dès lors pouvoir être suivis sur le plan psychologique durant le procès, voire même après celui-ci.

J'ai appris par la presse que vous planchiez avec vos collaborateurs sur des modalités de mise en œuvre d'une telle assistance. Puis-je vous demander où en est l'examen de cette question? Quelles sont les pistes de réflexion auxquelles vous vous êtes attachée? L'aide sera-t-elle collective ou individuelle? Les frais seront-ils pris en charge par le budget fédéral et/ou récupérables à charge des prévenus? On sait le peu de moyens à leur disposition lorsqu'ils en arrivent à l'épreuve des assises.

clarifier la loi. Il convient que tous les membres compétents du gouvernement s'y attellent.

08.03 Magda De Meyer (sp.a-spirit): La ministre a raison de dire que la loi manque un peu de clarté, ce qui porte avant tout préjudice aux débiteurs. Il faut préciser la loi en se fondant sur des décisions judiciaires rendues par le passé et qui vont dans le même sens. Lorsqu'un huissier de justice procède au recouvrement amiable, il doit observer les règles qui lient aussi les autres acteurs du marché. Je déposerai une proposition en la matière.

09.01 Jean-Luc Crucke (MR): Recente gebeurtenissen hebben aangetoond dat de juryleden nood hebben aan psychologische bijstand tijdens of na het assisenproces waarop ze met tragische situaties worden geconfronteerd. Ik heb vernomen dat deze aangelegenheid uw aandacht geniet.

Hoever staat het met dit project? Voorziet u in een individuele of collectieve bijstand? Zullen de kosten van de bijstand op de begroting aangerekend worden of

komen ze ten laste van de beklaagden?

09.02 Laurette Onkelinx, ministre: Monsieur le président, en ce qui concerne le procès d'assises en tant que tel, le Sénat a entamé une réflexion sur la façon dont ces procès sont menés en Belgique. En règle générale, faut-il conserver des cours d'assises? Dans l'affirmative, faut-il maintenir le procès tel qu'il se déroule actuellement? Le rôle des jurés, le rôle des magistrats professionnels, l'instruction de l'audience, tout cela fait l'objet d'une réflexion au sein du Sénat et à laquelle je m'intéresse très fort.

Votre question ne concerne pas seulement la révision du procès d'assises en tant que tel. Elle vise plus spécifiquement le soutien psychologique aux jurés.

C'est parfois nécessaire mais pas toujours. Un procès d'assises n'est pas l'autre, vous le savez en tant que praticien, je le sais en tant qu'ancienne praticienne. Ce qu'on ne peut pas prévoir en tout cas, c'est un soutien psychologique pendant le procès. Cela constituerait selon moi un trop grand risque d'influence qui pourrait être reproché au détriment de l'indépendance des jurés. Pour ce qui me concerne, je plaide pour un soutien individuel après le procès, un soutien psychologique à la demande des jurés lorsque ceux-ci l'estiment nécessaire.

J'ai demandé à mon équipe de l'organiser dès à présent. Je n'ai pas besoin d'une base réglementaire ou autre pour le procès d'Arlon. Ce procès se déroule dans un contexte extraordinaire. En la matière, nous pouvons apporter aussi une réponse en termes de soutien psychologique, qui n'entre pas dans la pratique habituelle. Je voudrais élargir cette intervention au profit de tous les jurés qui en ressentent le besoin. Le ministère de la Justice peut compter sur les services de psychologues qui pourraient mettre leur expérience à profit, d'abord en faveur des jurés d'Arlon mais aussi, en règle générale, pour l'ensemble des jurés d'assises. Cette aide devrait être prise en charge par le ministère de la Justice dans le cadre du budget "Frais de justice".

09.03 Jean-Luc Crucke (MR): Madame la ministre, je vous remercie, notamment pour avoir abordé la question de la Cour d'assises. Il est vrai que le sujet peut être étudié dans le cadre du débat relatif à la Cour d'assises qui, comme vous l'avez très bien dit, n'est pas exclusif. Certes, on devra débattre du maintien ou non de la procédure; c'est le Sénat qui le fera.

Je suis un peu plus réservé en ce qui concerne le fait d'exclure définitivement et totalement la possibilité d'une aide durant un procès. Chaque procès a ses difficultés et un procès n'est pas un autre. Le procès que nous connaissons tous aujourd'hui à travers la presse est certainement exceptionnel. Cela dit, je préférerais que l'on organise malgré tout plutôt que de se dire que l'un ou l'autre juré pourrait individuellement y recourir sans le moindre contrôle, pour autant qu'un contrôle soit nécessaire. Il faudrait une règle d'équité pour l'ensemble des jurés.

09.02 Minister Laurette Onkelinx: De Senaat bezint zich momenteel over de werking van het assisenproces in België in het algemeen. Moet het ongewijzigd behouden blijven? Wat is de rol van de magistraat of van het onderzoek ter terechtzitting? Deze en andere thema's worden in de Senaat aangesneden.

Wat meer bepaald uw vraag betreft, ben ik geen voorstander van psychologische bijstand tijdens het proces, om mogelijk gevaar van beïnvloeding of inmenging te voorkomen. Ik zou veeleer pleiten voor een individuele ondersteuning na het proces, op verzoek van de juryleden.

Ik heb mijn medewerkers gevraagd daar werk van te maken, temeer daar daarvoor geen regelgevend kader vereist is. Bij het ministerie van Justitie zijn psychologen werkzaam die hun ervaring nuttig zouden kunnen aanwenden ten voordele van de juryleden van Aarlen en alle juryleden in assisenzaken. Die hulp zou ten laste kunnen worden genomen door het ministerie van Justitie en daarvoor zou uit het begrotingskrediet "gerechtskosten" kunnen worden geput.

09.03 Jean-Luc Crucke (MR): Dank u dat u dit debat aangaat. Ik onderschrijf uw initiatief. Bij uw afwijzing van elke psychologische bijstand tijdens het proces maak ik meer voorbehoud. Het ene proces is het andere niet en in sommige gevallen kampen juryleden met een gevoel van onbehagen. Het evenwicht moet tijdens de hele procedure worden bewaard, ook dat tussen de partijen. Ook de slachtoffers moeten de nodige ondersteuning krijgen. Op dit ogenblik is dat onvoldoende het geval.

Par expérience, je pense pouvoir dire aussi que certains jurés sont parfois mal à l'aise et qu'on ne le constate que trop tard. On sait que les procédures de cassation existent mais, entre-temps, le débat perd de son acuité et de son équilibre. Or, un procès d'assises, comme tout procès, nécessite un équilibre du début à la fin. Chaque fois qu'il faut modifier un élément, je pense que l'on influence quelque peu la sanction.

Enfin, je souhaite attirer votre attention sur le fait que, si je soutiens cette initiative essentielle pour une bonne administration de la justice, il faut aussi que l'on puisse la prévoir pour les victimes. Il ne faudrait pas qu'il y ait deux poids deux mesures. Je connais les possibilités actuelles pour les victimes mais elles sont encore insuffisantes. Il ne faudrait pas que l'on se dise que l'on a peut-être mis la charrue avant les bœufs, même si je souscris à votre initiative qui est d'importance.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

10 Interpellatie van de heer Tony Van Parys tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de aanpak van de regularisatiefraude" (nr. 352)

10 Interpellation de M. Tony Van Parys à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la lutte contre la fraude à la régularisation" (n° 352)

10.01 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de vice-eerste minister, ik wil vooraf even het probleem resumeren.

10.02 Laurette Onkelinx, ministre: Vous voulez résumer les épisodes précédents...

10.03 Tony Van Parys (CD&V): Quand on n'obtient pas de résultat, il convient de répéter les initiatives parlementaires.

10.04 Laurette Onkelinx, ministre: J'ai reçu le soutien du gouvernement et de l'ensemble du parlement pour cela.

10.05 Tony Van Parys (CD&V): Je l'espère. Nous allons écouter votre réponse.

Ik wil toch nog even het kader schetsen van de interpellatie. Begin 2001 worden 622 dossiers in beslag genomen in verband met fraude in de regularisatieprocedure. Het gaat om het gebruik van valse documenten. Een van de aanklachten luidt ook mensenhandel. Ondertussen is er drie jaar verstreken. Er zijn vier interpellaties of mondelinge vragen nodig geweest en één unanieme motie, goedgekeurd door het Parlement, om te weten te komen wat er met die dossiers is gebeurd. Van een vervolgingsbeleid gesproken: dit kan natuurlijk tellen.

Ik wil dat toch nog even inpassen in het ruimer geheel van de aanpak van de georganiseerde criminaliteit. In de rapporten over de georganiseerde criminaliteit die in de Senaat werden geproduceerd, bleek dat een van de instrumenten van de georganiseerde criminaliteit de documentenfraude is, een van de meest gegeerde instrumenten omdat die documentenfraude mensen in staat stelt om vrij te circuleren binnen de Europese Unie, om zich te legitimeren binnen de Europese Unie, om op die wijze alle soorten illegale praktijken te legaliseren. Daarbij gaat het dikwijls over mensenhandel

10.05 Tony Van Parys (CD&V): Début 2001, la justice a saisi 622 dossiers de régularisation dans une affaire de fraude dans le cadre de la procédure. Il s'agissait notamment d'usage de faux et de traite d'êtres humains. Il aura fallu une motion adoptée à l'unanimité par le Parlement et quatre interpellations pour connaître le sort réservé à ces dossiers.

La fraude aux documents est particulièrement intéressante pour la criminalité organisée, d'une part parce qu'elle permet la libre circulation dans l'Union européenne et de l'autre, parce qu'elle permet de donner une apparence légale aux opérations de blanchiment et à la traite des êtres humains. La Belgique a mauvaise

en witwassen.

België begint daaromtrent stilaan een slechte reputatie te krijgen. Ik verwijs naar twee dossiers, met name de visa-fraude op de Belgische ambassade in Sofia en de documentenfraude op de dienst Protocol van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Voor degenen die deze twee dossiers onderzoeken, is het klaarblijkelijk niet eenvoudig om dat onderzoek op een behoorlijke manier te voeren.

Daarom interesseert het mij om vandaag te achterhalen wat er met deze dossiers is gebeurd. Ik heb de vragen nog eens herhaald. Ik zal ze hier niet nogmaals herhalen. Hoever staat het drie jaar, vier interpellaties en één motie later met de 622 in beslag genomen dossiers?

10.06 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, ik heb op mijn kabinet een ontmoeting georganiseerd tussen het College van procureurs-generaal en de Regularisatiecommissie, om te proberen duidelijkheid te scheppen in de situatie van de regularisatiedossiers die door de gerechtelijke autoriteiten in beslag werden genomen.

Die vergadering heeft resultaat opgeleverd. Volgens de overeenstemmende gegevens van de Regularisatiecommissie en de parketten zijn alleen de rechtsgebieden Antwerpen en Brussel nog in het bezit van regularisatiedossiers.

Wat betreft de situatie in Brussel, deelt Brussel mee in het bezit te zijn van 316 dossiers, wat overeenstemt met de informatie afkomstig van de Regularisatiecommissie.

Het parket-generaal van Brussel wijst erop dat zeven fraudeketens werden geïdentificeerd die betrekking hebben op 254 personen. Het saldo bestaat uit individuele dossiers. De dossiers over de fraudeketens zijn nog steeds in onderzoek. In totaal werden 39 aparte onderzoeksdossiers opgemaakt. Eén dossier gaf aanleiding tot een onderzoek door het hof van beroep. Wat de individuele dossiers betreft, werden 22 dossiers zonder gevolg geklasseerd en zij zullen de komende dagen worden teruggestuurd naar de Regularisatiecommissie.

Tot slot moet men bij de 316 Brusselse dossiers nog 24 dossiers voegen die bij de griffie van het parket van Brussel werden geregistreerd, maar die concreet worden behandeld door het parket van Tongeren.

Wat de situatie in Antwerpen betreft, identificeerde het parket-generaal van Antwerpen op basis van een manuele telling in totaal 497 dossiers, die binnen zijn rechtsgebied in beslag werden genomen.

Het detail van de situatie is als volgt: tien vonnissen ten gronde werden uitgesproken, waarvan zeven veroordelingen en drie vrijspraken. De dossiers voor de betrokken personen, zo nodig ontdaan van de valse stukken die ze bevatten, zullen teruggestuurd worden naar de Regularisatiecommissie. Dertig dossiers waren het voorwerp van een vaststelling in de raadkamer en zullen op 11 juni 2004 worden onderzocht. Tweeënzeventig andere dossiers zullen op 28 mei 2004 in de raadkamer worden behandeld. Veertien

réputation dans ce domaine. Je vous rappelle à cet égard la fraude aux visas à l'ambassade de Sofia et la fraude aux documents au service du Protocole du département de l'Intérieur. Il semble du reste être particulièrement difficile de mener ces enquêtes correctement.

Quel est aujourd'hui, trois ans plus tard, l'état des 622 dossiers dont j'ai parlé?

10.06 **Laurette Onkelinx**, ministre: Seuls les ressorts d'Anvers et de Bruxelles sont encore saisis de dossiers de régularisation.

A Bruxelles, il s'agit de 316 dossiers. On a identifié sept filières de fraude impliquant 254 personnes. Au total, 39 dossiers d'instruction ont été constitués. L'enquête est toujours en cours. En ce qui concerne les dossiers individuels, 22 affaires ont été classées sans suite; les dossiers y afférents seront bientôt renvoyés à la commission de régularisation. Aux 316 dossiers bruxellois s'ajoutent 24 dossiers enregistrés à Bruxelles, mais traités par le parquet de Tongres.

A Anvers, cette affaire porte sur 497 dossiers. Dix jugements sur le fond ont été prononcés, dont sept condamnations et trois acquittements. Le 11 juin prochain, 30 dossiers supplémentaires seront examinés. La chambre du conseil se penchera sur 72 autres dossiers le 28 mai prochain. Quatorze dossiers sont restés sans suite. Dans 233 dossiers, la chambre du conseil a prononcé le non-lieu le 25 mars 2004. Tous les dossiers qui ont déjà fait l'objet d'une décision, ont été renvoyés à la commission de régularisation ou le seront prochainement.

Il reste 138 dossiers. Certains d'entre eux ont été transmis au

dossiers die tegelijk met de voornoemde tweeënzeventig in beslag werden genomen, gaven geen aanleiding tot vervolgingen en worden teruggestuurd naar de Regularisatiecommissie. In tweehonderddrieëndertig andere dossiers werden de betrokkenen op 25 maart 2004 door de raadkamer buiten vervolging gesteld. Er werd opdracht gegeven om deze dossiers terug te sturen naar de Regularisatiecommissie.

Er blijven nog honderdachtendertig dossiers over, waarvan sommige bij beslissing van de raadkamer van 4 maart 2004 aanleiding gaven tot een verwijzing naar de correctionele rechtbank, terwijl andere dossiers nu al terug werden gestuurd naar de Regularisatiecommissie.

Dit geeft een totaal van 497 dossiers waarbij men enerzijds de 24 dossiers moet bijtellen die afkomstig zijn uit Brussel, die behandeld worden door het parket van Tongeren en voor dewelke besloten werd tot een verwijzing naar de correctionele rechtbank van Tongeren. Anderzijds moet men eveneens zes dossiers toevoegen die doorgestuurd werden door de Centrale Dienst voor de Bestrijding van de Corruptie. Deze dossiers werden eveneens door het parket van Tongeren behandeld en op 26 september 2002 zonder gevolg geklasseerd.

Volgens de informatie van de Regularisatiecommissie zijn de Antwerpse autoriteiten nog steeds in het bezit van 225 dossiers. Volgens de Antwerpse autoriteiten werden 272 dossiers op 497 teruggestuurd naar de Regularisatiecommissie. 497 min 272 maakt 225. Hierbij moet men nog de 30 dossiers voegen die behandeld worden door het parket van Tongeren. Deze zijn niet meegerekend in de 497 dossiers.

Ik stel niet zonder enige tevredenheid vast dat de cijfers die door de diverse instanties worden opgegeven, met elkaar overeenstemmen. Het is nu van belang dat de dossiers waarvoor geen gerechtelijke vervolgingen worden gepland of die geen aanleiding gaven tot een vonnis, naar de Regularisatiecommissie worden teruggestuurd die deze dan administratief kan behandelen.

Ik heb er reeds bij het College van procureurs-generaal op aangedrongen dat dit zou gebeuren. Het College is uiteraard bereid het nodige te doen om die terugzending zo snel mogelijk te doen verlopen.

10.07 Tony Van Parys (CD&V): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord en voor de inspanningen die werden geleverd om een beetje klaarheid te brengen in deze aangelegenheid.

Er zijn evenwel een aantal conclusies te trekken uit dit pijnlijk vervolghet verhaal, in die zin dat als er in deze Kamer vier interpellaties en een motie nodig zijn om duidelijkheid te krijgen in het vervolgingsbeleid in een belangrijk dossier van regularisatiefraude, dit uiteraard veel zegt over het vervolgingsbeleid terzake.

Ten tweede, ik hoor de minister zeggen dat zij er bij het College van procureurs-generaal op aangedrongen heeft dat de dossiers die geen gevolg krijgen zouden worden teruggestuurd naar de Regularisatiecommissie om ze administratief af te handelen.

tribunal correctionnel par la chambre du conseil le 4 mars 2004. D'autres ont été renvoyés à la commission de régularisation en vue d'un examen complémentaire.

Par ailleurs, 24 dossiers sont traités par le tribunal correctionnel de Tongres et 6 ont été classés sans suite après avoir été transférés à l'Office central pour la répression de la corruption, le 26 septembre 2002.

Selon la commission de régularisation, les autorités anversoises sont toujours en possession de 225 dossiers et ont fait savoir que 272 des 497 dossiers avaient déjà été retournés à la commission de régularisation. Aux 225 dossiers restants, il faut encore ajouter les 30 dossiers de Tongres qui ne sont pas compris dans le nombre total de dossiers, à savoir 497.

Je me réjouis de constater que les chiffres des différents services coïncident. J'ai instamment demandé aux membres du collège des procureurs généraux que les dossiers classés sans suite soient renvoyés sans délai à la commission de régularisation.

10.07 Tony Van Parys (CD&V): J'apprécie que la ministre tente de faire la lumière sur ce dossier. Le fait que quatre interpellations et une motion soient nécessaires pour que nous puissions obtenir des précisions sur cette affaire est significatif. La ministre aurait dû demander au collège des procureurs généraux de traiter le plus rapidement possible les dossiers auxquels une suite est réservée. A Anvers, il y a très peu de problèmes en la matière. A

Ik had ook graag van de minister gehoord dat ze er bij het College zou op aandringen om de dossiers waar wel vervolging noodzakelijk zal zijn snel te behandelen. Het valt immers nogal op dat men in Antwerpen klaarblijkelijk zeer diligent met deze dossiers omgaat. Een aantal dossiers werd reeds ten gronde behandeld. Een aantal andere dossiers kwam reeds voor de raadkamer of werd gefixeerd.

In Brussel werden, drie jaar na de inbeslagname, nog geen dossiers voor de raadkamer gefixeerd. De omvang van de problematiek is daar klaarblijkelijk ook zeer groot. Men spreekt over zeven fraudeketens, naast de individuele dossiers van 254 personen. Als hier sprake is van georganiseerde fraude, dan geloof ik dat een snel en efficiënt optreden door de parketten zeer belangrijk is, wat in Brussel drie jaar na datum nog niet is gebeurd.

Ten slotte valt het mij op dat de minister heeft geantwoord dat één dossier voor onderzoek bij het hof van beroep in Brussel is. Daaruit leid ik af dat er inderdaad een dossier in onderzoek is ten laste van de toenmalige eerste voorzitter die op dat ogenblik de verantwoordelijkheid droeg over de Regularisatiecommissie. Dit verontrust mij bijzonder, alsook de duurtijd van de onderzoeken. Dit betekent immers dat hier geen gewapend bestuur bestaat of bestond.

Het is een grote zorg dat de documentenfraude ook in dit dossier klaarblijkelijk zeer laks behandeld wordt door de gerechtelijke instanties. Ik wil nog eens verwijzen naar de visa-fraude in de ambassade in Sofia en de documentenfraude van de dienst Protocol van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Ik heb de indruk dat er bij deze vorm van georganiseerde criminaliteit een aantal hypotheke rust op een behoorlijke gerechtelijke behandeling.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.46 uur.
La réunion publique de commission est levée à 16.46 heures.*

Bruxelles, après trois ans, aucun dossier n'a encore été soumis à la chambre du conseil, alors que selon le parquet lui-même, il s'agit de sept circuits de fraude impliquant 254 personnes. La justice doit agir rapidement et efficacement.

La ministre déclare qu'un dossier a été introduit devant la Cour d'appel de Bruxelles. J'en conclus qu'il s'agit d'un dossier à charge du premier président à l'époque, responsable de la commission de régularisation. C'est une situation inquiétante. Dans ce dossier également, il apparaît que la justice s'est montrée très laxiste en ce qui concerne la répression de la fraude aux documents.